DZIENNIK WARSZAWSKI

Nr. 240. Wtorek, 18 (30) Października 1866 r.

Wychodzi codziennie, oprócz dni następujących. po Świętach uroczystych i Niedzielach. — Prenumerata w biurze Dyrekcji, ulica Miodowa Nr. 487 i Kantorach. — Obwieszczenia przyjmują się za opłatą od wiersza druku: za 1-krotne obwieszczenie kop. 6, za 2 krotne kop. 9, za 3-krotne kop. 12.—Artykuły nadsyłane do zamieszczania w Dzienniku nie zwracają się. — We wszystkiem co dotycze Dziennika, należy odnosić się wprost do Dyrekcji obu Dzienników Warszawskich.

Rok 3.

Prenumerata w Warszawie rocznie rs. 8. — Półrocznie rs. 4. — Kwartalnie rs. 2. — Miesięcznie kop. 67. — Bez odnoszenia w biurze Dyrekcji prenumerata nie przyjmuje się.—Numer pojedynczy kop. 5. — Za odnoszenie do domu opłaca się miesięcznie kop. 5. — Na prowincji na stacjach Pocztowych w Królestwie i Cesarstwie Rocznie rs. 9 kop. 20. Półrocznie rs. 4 kop. 60. Kwartalnie rs. 2 kop. 30. Miesięcznie kop. 80. — Za przesyłkę w kopertach kwartalnie dopłaca się rs 1.

SPIS RZECZY.

DZIAŁ URZĘDOWY

Warszawa, dnia 17 (29) Października.

NAJWYŻSZY MANIFEST.

Z BOŻEJ ŁASKI,

MY ALEXANDER II,

CESARZ I SAMOWŁADCA WSZECHROSJI, KRÓL POLSKI, WIELKI KSIĄŻĘ FINLANDZKI, etc., etc., etc.

Wiadomo czynimy wszystkim Naszym wiernym poddanym:

Najukochańszy Syn Nasz i Następca Cesarzewicz, Wielki Książę Aleksander Aleksandrowicz, za zezwoleniem Naszem i Najukochańszej Małżonki Naszej, Najjaśniejszej Cesarzowej Marji Aleksandrówny, powziął zamiar zawarcia związków małżeńskich z Córką Króla Duńskiego, Księżniczką Marją-Dagmarą.

Zatwierdziwszy ze szczególnem zadowoleniem ten wybór Jego Cesarskiej Wysokości przez zupełne Nasze zezwolenie i wzywając błogosławieństwa Bożego na ten pożądany dla Rodzicielskiego serca Naszego związek małżeński, zaręczyliśmy Go uroczyście w dniu dzisiejszym, w cerkwi katedralnej Pałacu Zimowego, w przytomności osób duchownych i świeckich, z wybraną przez Niego Narzeczoną, która przyjęła w dniu wczorajszym Naszą Prawosławną wiarę i sakrament św. Bierzmowania.

Zawiadamiając wszystkich Naszych wiernych poddanych o tak radośnem dla Nas wydarzeniu, rozkazujemy nazywać Narzeczonę, zaręczoną z Najukochańszym Naszym Synem i Następcą Cesarzewiczem, Wielkim Księciem Aleksandrem Aleksandrowiczem, Jej Królewską Wysokość Księżniczkę Marję-Dagmarę, Prawowierną Wielką Księżniczką Marją Teodorówną, z tytułem Cesarskiej Wysokości.

Dan w Petersburgu, dnia 13-go października, roku od Narodzenia Chrystusa Pana tysiąc ośmset sześćdziesiątego szóstego, Panowania zaś Naszego dwunastego.

Na oryginale Własną Jego Cesarskiej Mości ręką podpisano:

„ALEKSANDER".

Komisja Likwidacyjna w Królestwie Polskiem, podaje do powszechnej wiadomości, iż wynagrodzenia likwidacyjne: w ilości rs. 20,315 kop. 31, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 15 (27) Października r. b. sukcesorom *Orsettych*, właścicielom dóbr Oponów i Swiechów, położonych w Gubernji Warszawskiej, Powiecie Gostyńskim, Gminie Oporów, wysłane zostało do Kasy Powiatu Warszawskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 1,969 k. 77, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 15 (27) Października r. b. Onufremu *Skarzyńskiemu*, właścicielowi dóbr Bendzy, położonych w Gubernji Augustowskiej, Powiecie Sejneńskim, Gminie Bendry, wysłane zostało do Kasy Gubernjalnej Augustowskiej, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 26,776 kop. 76, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Października r. b. Henrykowi *Piotrowskiemu* i Florentynie *Kąsinowskiej*, właścicielom dóbr Dębiny, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Lubelskim, Gminie Wielka, wysłane zostało do Kasy Powiatu Lubelskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 11,987 kop. 34, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z dnia 15 (27) Października r. b. Konstantemu *Sznukowi*, właściowi dóbr Ciotusza, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Zamojskim, Gminie Majdan-Sanocki, wysłane zostało do Kasy Powiatu Lubelskiego, celem wypłaty komu należy; — w ilości rs. 26,250 kop. 11, przypadające na mocy rozporządzenia Komisji z d. 15 (27) Października r. b. Helenie *Turkułł*, właścicielce dóbr Teratyń i Mojsławice, położonych w Gubernji Lubelskiej, Powiecie Hrubieszowskim, Gminie Stepankowice, wysłane zostało do Kasy Powiatu Lubelskiego, celem wypłaty komu należy.

Nominacja. — Przez Najwyższy rozkaz z d. 12 października, podpułkownik wojska terskiego kozaków *Zankisow*, mianowany został dowódcą dywizjonu kozaków, konsystującego w Warszawie. (*Rus. Inw.*)

DZIAŁ NIEURZĘDOWY

Warszawa, dnia 17 (29) Października.

W przedmiocie kwestji rzymskiej, jak donoszą dzienniki niemieckie, gabinet madrycki miał przesłać nowe propozycje do dworu wiedeńskiego, które zapewne nie otrzymają żadnego skutku. Austrja stanowczo postanowiła nie mięszać się do spraw rzymskich, tembardziej, kiedy pragnie zachować przyjazne stosunki z Włochami. Obok tego dosyć ma kłopotów wewnątrz, aby ich szukała jeszcze za granicą.

Odroczenie zwołania sejmu węgierskiego, mianowicie po ogłoszeniu reskryptu zwołującego sejm kroacki na d. 19-ty listopada, sprawiło jek najgorsze wrażenie w Węgrzech, tak, że stronnictwo umiarkowane, deakistów, oświadczyło za pomocą swego organu *Pesti Naplo*, iż nie będzie w stanie przeważyć stronnictwa radykalnego. Tenże dziennik zapewnia, że obecnie na sejmie węgierskim weźmie górę stronnictwo domagające się unji osobistej. W sferach wyższych w Wiedniu uważają to tylko za groźbę, aby skłonić rząd do mianowania odrębnego odpowiedzialnego gabinetu węgierskiego. Dzienniki szlązkie zapewniają, że p. Beust stanowczo został mianowany ministrem spraw zagranicznych w Pradze 25 go b. m. Spodziewają się, że wyda on okólnik objaśniający kierunek, jakiego zamierza trzymać się w polityce, a tymczasem różnie oceniają znaczenie tej nominacji: jedni upatrują w niej zerwanie z Prusami, inni znów przypuszczają, że jego nominację poprzedziło porozumienie się z p. Bismarckiem. Trudno przypuścić, aby w obec tej nominacji, p. Belcredi pozostał w gabinecie, jak zapewniają niektóre dzienniki.

Król saski, jak donoszą telegramy do dzienników niemieckich, przybył już do Drezna i wydał proklamację do sasów. *La France*, która niedawno donosiła o jego zamiarze abdykacji, teraz zapewnia, że istotnie miał ten zamiar, ale porzucił go, z powodu że następca tronu nie chciał podjąć się objęcia rządów, i że król pruski własnoręcznym listem zachęcał go do nieskładania korony.

Nordd. A. Z. zaprzecza pogłoskom podawanym przez niektóre dzienniki niemieckie, jakoby rząd pruski toczył układy z księciem brunświckim, jak wiadomo bezdzietnym, w przedmiocie wcielenia po jego śmierci księstwa brunświckiego do Prus.

Patrie zaprzecza krążącym pogłoskom o zamiarze rządu francuzkiego zaciągnięcia pożyczki, wynoszącej, według propozycji p. Persignego, miliard franków. Zaprzeczenie to, stanowi razem zaprzeczenie pogłoskom o wyjściu p. Foulda z gabinetu. Zapewniają, że minister stanu p. Rouher i prezes rady stanu p. Vuitry skłonili cesarza Napoleona do pozostawienia p. Foulda na jego stanowisku, p. Fould zaś zobowiązał się,—miliony potrzebne na przyjście w pomoc robotnikom ljońskim i zaopatrzenie armji w nowe karabiny, dostarczyć bez uciekania się do pożyczki.

W Anglji agitacja wyborcza przybiera coraz większe rozmiary, a jeżeli gabinet nie chciał zwrócić uwagi na manifestacje pod przewodnictwem p. Brighta, chociaż przyłączenie się irlandczyków do angielsko-szkockiej ligi reformy znacznie zwiększyło jej siły, to nie może zamykać ucha na głos ludzi poważnych, mających wpływ na masy umiarkowanych, myślących obywateli. W zeszłym tygodniu dwóch członków parlamentu przemawiało do swych wyborców w przedmiocie reformy, a jednym z nich był p. Forster, członek poprzedniego gabinetu. P. Forster, nie wychwalając głosowania powszechnego, wykazał, że gabinet p. Derby, w obec teraźniejszego usposobienia kraju, musi w planach reformy posunąć się dalej niż projekt p. Gladstone, jeżeli chce się utrzymać na swem stanowisku. Według niego, projekt reformy, musi nadać prawo wyborcze każdemu obywatelowi zdolnemu do używania praw obywatelskich, i musi znieść systematyczne usuwanie klas pracujących od wyborów. W tym samym duchu przemawiał do swych wyborców p. Glipsin. Obydwaj ci członkowie wątpili o gotowości obecnego gabinetu do przedstawienia takiego projektu reformy; gabinet bezwątpienia nie będzie się mógł oprzeć wpływowi panującej w Anglji go-

rączki reformy, chociaż przekonany jest, że rozszerzenie prawa głosowania, sprawi upadek dawnej angielskiej konstytucji i systemu parlamentarnego.

Przewidywania niektórych dzienników, że wybuchnie w Stanach Zjednoczonych rewolucja, okazują się przesadzonemi, gdyż wzburzenie w Baltimore, które właśnie wyrodziło te obawy, zmniejsza się. Tymczasem gubernator w Missisipi doradzał ciału prawodawczemu tego Stanu, aby nie przyjęło uchwalonych przez kongres poprawek do konstytucji. Albo zatem nie usłuchano zalecenia prezydenta Johnsona, albo też może prezydent Johnson, pomimo rad swych stronników, nie przesłał do stanów południowych podobnych zaleceń, które, według zdania jego doradców, jedynie mogły go ocalić. Prawdopodobnem jest, że p. Johnson, znany z uporczywego charakteru, wytrwa w swym oporze przeciw kongresowi i liczy na zbawienny wpływ dywersji na zewnątrz.

Taka dywersja w Meksyku wkrótce może się okazać naglącą, ponieważ wojska cesarsko-meksykańskie otrzymują zwycięztwa nad republikanami, a jenerał Mejia pobił na głowę Escobedo pod Monterey. Tymczasem francuzi stanowczo opuszczają Meksyk w końcu grudnia lub początku stycznia r. p. i już dla nich gotują kwatery w Vera-Cruz. Tylko w tym porcie i w Tampico, mają pozostać francuzkie siły morskie dla zapewnienia wpływu dochodów celnych, przeznaczonych w połowie na zaspokojenie wierzytelności francuzkich.

Zwracamy uwagę czytelników naszych na zamieszczony poniżej dalszy ciąg artykułu z *Rus. Inw.* o finansowem położeniu Rosji.

Wiadomości telegraficzne.

* *Drezno, 26-go października. Dresd. Jour.* pisze: Król i królowa przybyli tu. Król dziękuje w proklamacji sasom za ich wierność wśród ciężkich prób, i zapewnia, że z dawną miłością starać się będzie wyleczyć kraj z zadanych mu ran, oraz popierać pomyślność kraju, zapewnić sprawiedliwość i dopomagać do roztropnego rozwoju instytucji publicznych. Król przyrzeka, że dochowa nowemu związkowi taką samą wierność, z jaką należał do dawnego związku, i że dołoży wszelkich starań, ażeby ten nowy związek przyczynił się ile możności do szczęścia Saksonji i Niemiec. (*Wolffs T. B.*)

* *Drezno, 26-go października.* Król i królowa przybyli dziś, o godzinie 4½ po południu, do Pillnitz, gdzie powitani zostali radośnemi okrzykami nadzwyczaj licznie zgromadzonej ludności. Na granicy kraju, nadburmistrz miasta Drezna miał przemowę; twierdza Königstein powitała pociąg królewski 21 salwami z dział; pruski komendant twierdzy spotkał króla na platformie; jego królewska mość podziękował i podał rękę saskiemu podkomendantowi. W Pirna straż honorowa złożona była z wojsk pruskich, a w Pillnitz z wojsk saskich. (*Tamże.*)

* *Hanower, 26-go października.* W zbiorze praw ogłoszone zostało rozporządzenie jeneral-gubernatora o zarządzie cywilnym Hanoweru. Departamenta ministerjalne zostały zwinięte i będą zastąpione przez przez trzy departamenta: spraw wewnętrznych, skarbu i wyznań, przydzielone do jeneral-gubernatorstwa. (*Tamże.*)

* *Rzym, 24-go października.* Komisja sanitarna stwierdza, że w ciągu 23-ch dni, wydarzyło się tylko 40 wypadków cholery. Największa liczba chorych na tę epidemję znajdowała się w szpitalach św. Ducha i św. Jana. Niektóre inne wypadki tej epidemji stwierdzone zostały przez lekarzy wśród wojska. Wszelkie pogłoski niepokojące, szerzone o stanie zdrowia w Rzymie, powinny być uważane jako fałszywe. (*Corr. Hav. Bul.*)

* *Bruksella, 24-go października. Ind. Bel.* donosi, że rząd kasacyjny odrzucił rekurs założony przez wydawców Vésinier i Rozez, skazanych przez sąd przysięgłych Brabantu na więzienie i karę pieniężną, za obrazę wymierzoną przeciw cesarzowi francuzów, za pomocą ogłoszenia drukiem dwóch broszur. (*Tamże.*)

* *Lipsk, 24-go października.* Lipska *Allg. Z.* donosi, że prokurator królewski zażądał postawienia w stanie oskarżenia, jako zdrajców ojczyzny, kilku mówców ze stronnictwa narodowego, którzy mieli mowy w sali giełdy głównej. (*Tamże.*)

Madryt, 24-go października. Epoca, stwierdzając istnienie i szybki rozwój królestwa włoskiego, dodaje: „Życzymy sobie, ażeby opatrzność oświeciła rząd włoski, tak iżby ten ostatni szanował autonomję Rzymu. (*Tamże.*)

* *Berlin, 27 października. Nordd. A. Z.* powiada: Wiadomości podane przez *Frankf. Jour.* o ustępstwach ze strony Prus w przedmiocie autonomji Frankfurtu, nie powinny jeszcze być uważane jako niezawodne. Przypuszczać należy, że wiadomości te pozostają w zgodności z porobionemi tu przez deputację frankfurcką propozycjami, i że te ostatnie zostały dobrze przyjęte w tutejszych wyższych sferach; decyzja atoli w tym względzie nie zapadła jeszcze, poprzednio bowiem zasiągnąć należy opinję zarządu cywilnego. (*Wolffs T. B.*)

* *Drezno, 27-go października. Dresd. Jour.* ogłasza rozporządzenie królewskie, rozwiązujące komisję krajową i mianujące dyrektora okręgu Nostitz-Wallwitz'a ministrem spraw wewnętrznych.—Dotychczasowy minister wojny Rabenhorst otrzymał od króla pochlebne pismo własnoręczne i order korony rucianej. — Gubernator pruski Tümpling zaproszony został dziś do Pillnitz do stołu królewskiego. (*Tamże.*)

* *Wenecja, 27 października.* Rezultat głosowania powszechnego jest następujący: 636,697 głosów za, i 68 przeciw przyłączeniu; 367 głosów unieważniono; proklamacja urzędowa ma być dziś ogłoszona. (*Tamże.*)

* *Trjest, 27 października. Triester Z.* donosi: Stan zdrowia cesarzowej Karoliny nie uległ zmianie. Odpowiedź telegraficzna cesarza meksykańskiego pochwala przedsięwzięte środki lekarskie, lecz nie wspomina nic o zamiarze opuszczenia Meksyku. (*Tamże.*)

* *Ateny, 21 października.* Otwarcie izb nastąpi prawdopodobnie na początku listopada. Na uniwersytecie miały miejsce zawichrzenia. Jenerał lejtnant Kołokotronis przeznaczony został na reprezentanta króla przy uroczystości ślubu księżniczki Dagmary. (*Tamże.*)

* *Konstantynopol, 21-go października.* Wiadomość o zamordowaniu Husni-beja nie potwierdziła się. Przewódcy kandjoccy, których przyprowadzono do Antivari, mają być w Albanji internowani aż do ukończenia powstania. Turcy zatopili koło Sphakia 11 łodzi rybackich, przeznaczonych, jak powiadają, do podpalania statków. (*Tamże.*)

* *Londyn, 26-go października.* Z Nowego Jorku donoszą pod dniem 25-m b. m.: Wzburzenie umysłów w Baltimore uspokoiło się. (*Tamże.*)

* *Londyn, 26-go października.* Podług wiadomości z Nowego Jorku z 17-go b. m., gubernator stanu Missisipi zalecił tamecznej reprezentacji prawodawczej, ażeby odrzuciła poprawki do konstytucji.—W Kwebeku wybuchł 14-go b. m. wielki pożar, który obrócił w perzynę 2,500 domów. Straty obliczone zostały na 3 miljony dolarów.—Podług wiadomości meksykańskich z Rio-Grande, datowanych 12-go b. m., jenerał cesarski Mejia odniósł pod Monterey zupełne zwycięztwo nad główną armją republikańską, dowodzoną przez jen. Escobedo. (*Tamże.*)

---

*(Uroczyste bierzmowanie Jej Królewskiej Wysokości Księżniczki Duńskiej, Marji-Zofji-Fryderyki-Dagmary). *Petersburg, 12 (24) października.* Wejście dostojnej Narzeczonej Jego Cesarskiej Wysokości Wielkiego Księcia Cesarzewicza Następcy Tronu Aleksandra Aleksandrowicza, na łono kościoła prawosławnego, uświęcone było dziś. Religijny ten obrzęd, odbył się w kaplicy pałacu zimowego, według ogłoszonego przez ces ceremonjału. O godzinie 9-ej rano obszerne sale pałacu zaczęły się napełniać, a damy, które nie były powołane do znajdowania się przy przejściu orszaku cesarskiego lub do wzięcia w nim udziału, zapełniały wszystkie galerje, tworząc w górze wielkich apartamentów, długą różnokolorową girlandę. Wkrótce damy mające wstęp do dworu, utworzyły naprzeciwko okien długi szpaler rozciągający się od jednego końca do drugiego, długiej sali herbowej. Wszystkie miały na sobie ruski narodowy dworski ubiór: kokosznik na głowie i suknie z ogonami; ubiór jednakowy pod względem kroju, ale różny pod względem barw materij, wytwornych lub bogatych, a u niektórych wytwornych i bogatych razem. Po drugiej stronie sali, ciągnął się długi szereg marszałków szlachty, szlachty, urzędników cywilnych różnych ministerstw i władz. W sali feldmarszałków znajdowali się znakomitsi kupcy ruscy i zagraniczni. Osoby mające wstęp do dworu za kawalergardów, znajdowały się w sali koncertowej. Oficerowie wszystkich stopni gwardji, armji i floty byli zebrani w sali Mikołaja i w przed-sali. Członkowie najświątobliwszego synodu i wyższe duchowieństwo, zajmowali prezbyterjum cerkwi; w samej cerkwi zajęli miejsce członkowie rady państwa i baron Plessen, nadzwyczajny poseł i pełnomocny minister n. króla duńskiego. W sali poprzedzającej kaplicę stali grenadjerzy pałacowi. Zaraz po godzinie 10-ej minister dworu Cesarskiego, oznajmił Najjaśniejszemu Panu, że wszystko było gotowe i rodzina Cesarska wyszła z apartamentów wewnętrznych dla udania się do kaplicy. Orszak postępował w wskazanym porządku. Przy wejściu do kaplicy, duchowieństwo wyszło naprzeciwko Ich Cesarskich Mości. Cesarz wziął za rękę Jej Kr. Wys. Księżniczkę Marję-Dagmarę, i poprowadził ją do metropolity. Jej Królewska Wysokość odczytała przedstawione jej przepisy i modlitwy według rytuału. Potem z metropolitą przekroczyła próg cerkwi i święty obrzęd się rozpoczął. Dalej nastąpiła msza. Prowadzona przez Najjaśniejszą Panię, nowobierzmowana księżniczka, namaszczona olejem świętym, z krzyżem od chrztu, podczas ofertorjum oddała cześć świętym obrazom, a następnie przyjęła komunję świętą. O godzinie 12-tej skończyła się msza. Orszak cesarski powrócił do wewnętrznych pokojów, przechodząc znowu przed licznem zgromadzeniem, któremu tylko zachowywany porządek i ogromna rozległość przestrzeni, przeszkodziły stać się tłumem. Nie mamy do dodania żadnych szczegółów do wskazanych przez ceremonjał; niepodobna opisywać świetności toalet, bogactwa mundurów, ani widoku tych wspaniałych sal, przebieganych przez świetny orszak towarzyszący rodzinie Cesarskiej, prowadzący do pierwszych sakramentów nowej jej wiary młodą księżniczkę, którą otacza wraz z uszanowaniem wszystkich, tak powszechna i żywa sympatja. Niepodobna także oddać łagodnego ale głębokiego uczucia, jakie przepełniło serca wszystkich, kiedy na progu świątyni rozległ się jasno i stanowczo głos Jej Królewskiej Wysokości, wyrażający jej wolę zachowywania wiecznie nauk przyjmowanej przez nią wiary. W tej uroczystej chwili coś jednak odwracało skupioną uwagę, z jaką obecni baczyli na spełniającą się pobożną ceremonję: czystość akcentu w ruskiem wymawianiu przyszłej wielkiej księżnej, sprawiła wrażenie, które osoby obecne szybko komunikowały tym co pozostawszy w salach przyległych, nie mogli być dość blizko aby słyszyć. Toż samo wrażenie ponowiło się, kiedy przed świętą komunją Jej Królewska Wysokość głośno wymawiała jeszcze modlitwę według rytuału. Księżniczka Marja-Dagmara miała na sobie suknię z ogonem z białego atłasu, ubraną łabędzim puszkiem; na głowie nie miała ani welonu, ani żadnej ozdoby. W skromnej swej prostocie, błyszcząc jedyną świetnością, jaką nadają jej osobie wdzięki i młodość, nowe dziecię kościoła prawosławnego, zbliżyła się do ołtarzy, zkąd wszechmocny Bóg, jeżeli wysłucha jednogłośnych, wznoszących się do niego modłów narodu, ześle na nią swe niewyczerpane błogosławieństwa. Po mszy, w chwili kiedy ich Cesarskie Moście, Cesarzewicz Następca Tronu i Księżniczka Marja Teodorówna przyjmowali w kaplicy powinszowania wyższego duchowieństwa, Najjaśniejszy Pan kazał przywołać kapłana, który udzielał księżniczce nauki religii i wynurzył mu w najuprzejmiejszych wyrażeniach podziękowanie, za staranność, jaką do tej nauki przyłożył jego wykształcony umysł. Po odejściu rodziny Cesarskiej do wewnętrznych apartamentów, zgromadzenie rozeszło się, a tłumy które ciągle stały zewnątrz, powoli się rozproszyły, nie bez powtarzania kilkakrotnie uwagi nasuwającej się wszystkim umysłom, że podczas wszystkich uroczystości i obrzędów od czasu przybycia dostojnej Narzeczonej, pogoda jest wyjątkowo piękna. We wszystkich krajach wyobraźnia mas lubi zastanawiać się nad wróżbami, a każdy witał dziś z radością uśmiechające się i czyste niebo, jakiem Bóg nas obdarzył. (*Jour. de St. Pet.*)

*(Prowincje zachodnie i królestwo polskie). *Jour. de St. Peters.* z 12 (24) b. m. pisze: „Opinja publiczna żywo się zaniepokoiła odwołaniem jenerała Kauffmanna ze stanowiska jeneral-gubernatora Litwy. Zdaje nam się właściwem uprzedzić błędne tłomaczenia, mogące znaleźć podsycenie w podniecaniach prasy zagranicznej, a nawet w pewnych czynach spełnionych w bliskości królestwa polskiego. Odwołanie jenerała Kauffmanna nie stanowi żadnej zmiany systemu politycznego przyjętego względem prowincij zachodnich cesarstwa i królestwa polskiego. Pierwsze, powinny stać się napowrót tem, czem ich uczyniła historja, — prowincjami wyłącznie ruskiemi, gdzie żywioł narodowy prawosławny, stanowiący ogromną większość ludności, powinien powrócić do posiadania przewagi, jaka mu należy. Co do królestwa

polskiego, rząd cesarski stanowczo będzie dalej spełniał zadanie wytknięte przez monarszą wolę, mianowicie uwolnienia społeczeństwa polskiego od podkopujących go przywar, które zbyt długo robiły je ogniskiem rozruchów, bezrządu i rewolucji, na łasce wszystkich zewnętrznych nieprzyjaznych wpływów, a które narażają jego pomyślność, przeszkadzając zlaniu się jego interesów z interesami Rosji. W ciągu swego sławnego panowania, ukochany nasz monarcha, zbyt wiele dał dowodów swej stałości i wytrwałości w dążeniu, pomimo wszelkich przeszkód, do tego, co według wewnętrznego jego przekonania, jest słusznem, sprawiedliwem i nakazanem przez narodowe interesa Rosji, aby mogła powstać najmniejsza wątpliwość o jego zamiarach. Kierunek, jaki przyjął, nie jest rezultatem teoretycznego systemu, mogącego się zmieniać według wrażeń chwilowych. Nakazany on został koniecznie przez długie i bolesne doświadczenie. Ani monarcha, ani naród ruski, nie mogą zapomnieć obowiązków, narzuconych przez podobne nauki."

---

* (Kronika kościelna). Wczoraj w kościele św. Józefa Oblubieńca na Krakowskiem-Przedmieściu tutejsza akademja duchowna przez nabożeństwo odpustowe, obchodziła swą doroczną uroczystość na cześć św. Jana Kantego, patrona swojego.—W kościele św. Jacka przy ulicy Freta, obchodzony był odpust śś. Kryspina i Kryspiniana, których pracownicy profesji szewckiej, czczą jako patronów swoich.—W kościele katedralnym i metropolitatnym św. Jana, wotywę w kaplicy literackiej odprawił ks. Serociński, sumę celebrował ks. kanonik Dziaszkowski, kazanie miał ks. Kucharski; na chórze artyści i elewi instytutu muzycznego pod kierunkiem p. Studzińskiego, wykonali w czasie sumy mszę Niedermayera; podczas wotywy wykonaną była przez amatorów msza Moniuszki.—W kościele Najświętszej Panny Marji Łaskawej przy ulicy S-to Jańskiej, w kościele S-go Kazimierza na Nowem Mieście, oraz S-go Marcina przy ulicy Piwnej, w czasie nabożeństw, wykonanemi były muzykalne kompozycje kościelne. *Φ.*

* (Kronika brukowa). Mroźna, ostra, lecz zawsze pogodna jesień, towarzyszy nam ciągle, i dla tego nie dziw, że mieszkańcy Warszawy, nie przywykli do takich aż faworów swojej aury rodzinnej, z niedowierzaniem i chciwością chwytają ostatnie pięknej pory chwile, ażeby przepędzać dnie, świąteczne zwłaszcza, na spacerach, widowiskach, lub na bezcelnej po ulicach *flanerce*, gdzie obecnie, przy mnożących się ciągle fotograficznych wystawach i powabniejszych nad umieszczone w nich portrety, oryginałkach...można się zająć porównywaniem sztuki do natury i oddawać się słodkim refleksjom, o ile na to ciepły paletot i szal okręcający szyję, dozwolą.... Kalendarze i Kurjery twierdzą, z dziwną głosów jednością, że tegoroczna zima będzie ostra, twarda i długa—zdaje się, że publiczność wierzy tym przepowiedniom swoich proroków, gdyż dziś już mnóstwo futer i futerek ukazuje się po ulicach,- a wierzy tem chętniej jeszcze, że nastałe już zimna wypędziły prawie zupełnie cholerę z Warszawy, na którą według przyszłego buletynu zachoruje i umrze pewnie już tylko pół osoby, gdyż w ostatnim na jednej się skończyło. Dopieroż to podrożeją nagle owoce i sałaty, a nawet sensualne wrażenia, których jednocześnie wystrzegać się nam zalecono!! Zresztą, przybliżająca się zima nie straszną jest dla Warszawy—przyniesie ona z sobą szereg zabaw i rozrywek nieznanych w lecie. Opera włoska, której personel już przybyły, wykonał wczoraj pierwszą próbę na scenie z Mojżesza Rossiniego, ucieszy zwolenników swoich; Bilse, którego punktualność powszechnie znana, rozpocznie szereg swoich koncertów w resursie obywatelskiej z dniem 1-m przyszłego miesiąca, a chociaż cyrk Renza, spełniwszy do dna kielich gorżkiego, bo finansowego zawodu, opuści wtedy Warszawę—przybędzie jej za to Dolina Szwajcarska. Tymczasem w Orpheum w domu Lessera, grzmi raźnie, orkiestra Platera, bez względu na zniszczoną na Eselbergu winnicę... a towarzystwo śpiewaków izraelskich przywodzi do zachwycenia wrażliwych gości zakładów pp. Pollaka i Rajnera. A przecież i Odeon także wyprawia co dzień magiczne figle, pokazując niknące obrazy i... piwo z kufelków swoim spektatorom dość licznym nawet, którzy wczoraj rozkupili wszystkie do wejścia bilety. Dodajmy do tego wigiljowe „gwiazdki", noworoczne kolendy karnawałowe pączki, wieczory, bale i szlichtady, a będziemy mieli wcale nie szpetny obraz oczekującej nas przyszłości! Z tego ogólnego obrazu powszedniego życia Warszawy, *in spe*, kilka rysów odbiło się pod czas wczorajszej niedzieli. Mianowicie zaś, Cyrk Renza, zgromadził licznych widzów, ze względu na dzień świąteczny i przedostatnie już przedstawienia, Dolina pomimo że jeszcze nie rozpoczęto w niej widowisk, sprowadziła wielu ciekawych gości, którzy oglądali przygotowaną już salę i bufet z zupełnem zadowoleniem, a wieczorem obadwa teatra dość licznie zajęte przez publiczność były. Mnóstwo też osób spacerowało po ogrodach publicznych z ożywionemi od przymrozku twarzami. Sam tylko „Eljasz", powtórzony wczoraj w południe na redutowej sali, pomimo wzorowego wykonania kompozycji, nie zgromadził dość licznych słuchaczy. Zachowaliśmy sobie na koniec kroniki sprawozdanie o pierwszy raz wczoraj otworzonem a tak zwanem w afiszu, wielkiem i nadzwyczajnem przedstawieu optyczno-mechanicznego mikroskopu wynalazku p. Zaksa, ze względu na istotną nadzwyczajność, nie widowiska wprawdzie, lecz śmiałości p. Zaksa, który swoją nędzną latarkę oszalowaną o jednej szybie, po za którą przesuwane wróble i rybki, lub przedmioty powiększają się w odbitym na płótnie cieniu o jakie dziesięć razy, poważył się nazwać mikroskopem zwiększającym o 500,000 razy i niewidzianym dotąd w Europie. Rzeczywiście, patrząc na liche sztuczki p. Zaksa, przypominające nam robione dla zabawy dzieci, z ułożonych palców zajączki w cieniu odbitym na ścianie, wierzymy iż podobne przedstawienia nie znane są w Europie... Zresztą, publiczność warszawska, ostrożna bardzo, nie dała się złapać na wróble p. Zaksa... ośm osób przybyłych na to widowisko, wyszło niebawem obsypawszy jarmarcznego przedsiębiercę zasłużonemi wyrzutami. *Al.*

* (Widowiska w sali Doliny Szwajcarskiej), o których składzie już donosiliśmy, rozpoczną się z dniem 19 (31) b. m. czyli w przyszłą środę. Pierwsza trupa, 31 śpiewaków i śpiewaczek, która już od dni kilku przybyła, a której personel również wyliczyliśmy w sobotnim numerze Dziennika w artykule p. t. „Rezurekcja Doliny Szwajcarskiej", wykona program, który pod właściwą rubryką podamy. *Al.*

* (Odwiedzenie Grójca przez arcybiskupa Joanicjusza). *Warsz. Dniew.* podaje korespondencję z Grójca z 11 (23) b. m., opisującą radość, jaką pomiędy kwaterującem tam wojskiem sprawił przejazd w dniu 8 (20) najprzewielebniejszego Joanicjusza, arcybiskupa warszawskiego i nowogieorgiewskiego, do Radomia, dla poświęcenia tam prawosławnej cerkwi. Najprzewielebniejszy Joanicjusz, wracając z Radomia do Warszawy zwiedzał w Grójcu koszary baterji żłobkowanej 3-ej brygady artylerji gwardji i grenadjerów, przyczem miał odpowiednią pouczającą mowę, i udzielił błogosławieństwo; następnie raczył zaszczycić swemi odwiedzinami jedną rodzinę, a opuszczając Grójce ponowił wszystkim żegnającym go rosjanom swe błogosławieństwo.

* (Koncerta uczniów Instytutu muzycznego). Choroba p. Kątskiego, jak donosiliśmy, przeszkodziła mu dokończyć programu koncertów jego elewów na prowincji. Lecz skoro tylko wyzdrowieje, co zapewne nie długo nastąpi, niezaniedba spełnić swych przyrzeczeń.

* * (Wypadki). W dniu onegdajszym w cyrkule 9 zamieszkała przy familji Marja Tchórzewska, wdowa w wieku lat 62, nagle życie zakończyła.—Tegoż dnia Marcin Szymański szewc, lat 76 mający, wieziony do Szpitala Dzieciątka Jezus jako mocno chory, w drodze życie zakończył.—Również tego samego dnia, w cyrkule 9, omnibus Nr. 54 przejechał żonę czeladnika stolarskiego; podobny wypadek miał miejsce na Nowym-Świecie, gdzie jeden z obywateli, jadąc własnym powozem i sam powożąc, przez nieostrożność przewrócił stójkowego i przejechał mu obie nogi, ale prócz silnego stłuczenia inne następstwo miejsca nie miało.—W sobotę, syn żołnierza Paweł Grigorjew uczepiwszy się jadącego wozu, spadł z takowego na bruk, skutkiem czego wybił sobie dwa zęby.

---

* (Przejazd dostojnych osób). Dzienniki kijowskie donoszą, że Ich Cesarskie Wysokości Wielki książe Michał Mikołajewicz i wielka księżna Olga Teodorówna, zamierzają wyjechać 8 października z Odesy do Petersburga. W południowo-zachodnim kraju Ich Wysokości udadzą się przez Bałtę, Żytomierz, traktem na Brześć i Białystok. (*Siew. Pocz.*)

* (Przybycie dostojnych osób do Moskwy). Zapowiadają, że Ich Cesarskie Wysokoście Wielcy Książęta Sergjusz i Paweł Aleksandrowicze, przybędą do Moskwy 15 (27) b. m. i staną w pałacu Aleksandrowskim. (*Mosk. Wied.*)

* (Kolej żelazna z Rygi do Mitawy), projektowana w ciągu ostatnich dwunastu lat, będzie nareszcie zbudowana przez spółkę kupców giełdowych rygskich, którzy łącznie z komitetem giełdowym, zamierzają postawić most na Dźwinie. Przygotowawcze prace techniczne, z rozporządzenia komitetu, będą wykonane przez specjalistów. Po zbudowaniu mostu w odległości 4-ch do 5-ciu wiorst od miasta na Dźwinie, teraźniejsza stacja kolei rygskiej może służyć także dla mitawskiej linji, nie potrzebując być przedłużoną, szyny bowiem ułożone zostaną w prostszym kierunku. Rygsko-mitawska kolej żelazna istotnie jest potrzebna i obiecuje wielkie korzyści. (*Birż. Wied.*)

Ameryka.

* (Dług). Według sprawozdania ogłoszonego niedawno przez ministra skarbu, dług Stanów Zjednoczonych, który w sierpniu 1865 r. wynosił sumę 2,757,253,276 dollarów, zmniejszył się w dniu 1 października na 2,573,336,942 dollary. A zatem miesięcznie dług zmniejsza się blizko o 13 miljonów dollarów. (*La Fr.*).

Anglja.

* (Bil reformy). Lord Derby miał ułożyć projekt bilu reformy ustanawiający census wyborcze na 5 funt. sztrl. (*La Fr.*).

* (Kwestja osad). Delegowani z Nowego Brunświku i Nowej Szkocji, bawiący obecnie w Londynie, znajdowali się na bankiecie, na którym także był obecnym minister osad, lord Carnarvon. Powiedział on, że rząd królowej zajmuje się projektem zjednoczenia osad angielskich w Ameryce północnej. Najważniejsze punkta bilu przedłożonego parlamentowi zostały już rozstrzygnięte. Projekt przyjęty będzie natychmiast stanowczo, jak skoro tylko delegowani Kanady przyłączą się do niego. (*La Fr*).

Austrja.

* (Kwestje rzymska i włoska). Zdaje się, że Austrja ma mocne postanowienie trzymania się zdala od kwestji rzymskiej, w traktacie bowiem pokoju z Włochami nie może być w artykułach sekretnych wcale o tem mowy, zwłaszcza, że *Wien. Abp.* zapewnia, iż traktat ten nie ma żadnych artykułów sekretnych. Półurzędowe pismo wiedeńskie zostało zniewolone do tego oświadczenia przez dzienniki włoskie, które donosiły, że artykuły sekretne do wiedeńskiego traktatu pokoju, obejmują warunek uregulowania granicy w Tyrolu południowym w ciągu jednego roku. Tyrolczycy przeto południowi narodowości włoskiej, nie prędko jeszcze połączą się ze swymi ziomkami, zamieszkałymi na południu jeziora Garda. (*Nordd A. Z.*)

* (Kwestja węgierska.— Baron Beust.) *Wiedeń, 24-go października Pesti Naplo* powiada otwarcie, że nawet opracowanie komitetu piętnastu nie ma teraz widoków, ażeby mogło być przyjęte przez sejm węgierski, i że bezwarunkowa unja osobista będzie jednem ustępstwem, jakie rząd osiągnie. W tutejszych sferach rządowych panuje przekonanie, że powyższe oświadczenie *Pesti Naplo* nie jest niczem innem, jak tylko manewrem stronniczym, za pomocą którego chcianoby oddziałać na rząd i skłonić go do rychłego zamianowania ministerstwa węgierskiego; jednocześnie nie chcą tu wierzyć, ażeby zwłoka w zwołaniu sejmu węgierskiego, mogła oddziałać tak niepomyślnie na wszechwładne stronnictwo Deaka.—Ludzie zapatrujący się bezstronnie na tutejsze stosunki wątpią, ażeby baron Beust, którego nominacja na ministra powinna być uważana za fakt dokonany, zdołał wyprowadzić Austrję z kłopotów. (*Nordd A. Z.*)

* (Stronnictwo Deaka). *Peszt 24 października P. Naplo* w numerze swoim z dnia wczorajszego oświadcza, że stronnictwo Deaka nie będzie już więcej podtrzymywało rządu. Wszystkie organa niezależne pochwalają tę decyzję. (*Nord*).

* (Sejm kroacki). *Zagrzeb, 25 października. Narodni Novine* zamieściły reskrypt królewski dotyczący zwołania sejmu kroackiego. W reskrypcie tym podane są powody, dla czego sejm kroacki został odroczony na czas nieograniczony i dla czego wcześniej nie mógł być zwołanym. Prowadzone przez deputowanych sejmu kroackiego układy z deputacją węgierską, w sprawie połączenia królestw, mają być przedstawione sejmowi kroackiemu i doprowadzone do końca. Oddzielny reskrypt królewski poleci sejmowi obrady nad zmienionym porządkiem wyborczym i sejmowym i jak najprędsze przedstawienie rezultatu tych obrad do najwyższego zatwierdzenia. (*Wien Z.*)

* (Sejm zagrzebski.) Podług *Agramer Z.*, odezwa bana zwołująca sejm zagrzebski rozesłaną została 25-go b. m. Sejmowi temu zakomunikowane zostaną rezultata układów prowadzonych przez chorwacką deputację, oraz zmodyfikowane przepisy wyborcze i co do do porządku rozpraw sejmowych; sejm ma rozstrząsnąć takowe i zdać z nich sprawę rządowi. (*Die Debatte.*)

* (Listy cesarza). *Praga, 26 października. Prager Z.* zamieściła własnoręczny list cesarza do hr. Rothkircha w którym tenże ofiarował 20,000 złr. dla ubogich Pragi, dalej list cesarza do burmistrza, w którym nadane zostało na zawsze trzem oddziałom straży obywatelskiej, prawo zaciągania się wraz z wojskiem, na wartę zamkową w czasie bytności cesarza w Pradze. Na pamiątkę czynów i w nagrodę za wierność i poświęcenie się straży obywatelskiej, ma być wybity medał z popiersiem cesarza na jednej i z rokiem 1866 na odwrotnej stronie i wraz z wstążeczką z

kolorami kraju, wydany każdemu członkowi tegorocznej straży obywatelskiej. (*Wien. Abp.*)

* (Jezuici). Z powodu wiadomości, że jezuici mają wrócić do Krakowa i chcą objąć w posiadanie kościół św. Barbary, *Gazeta Narodowa* ogłasza ostry artykuł, nadesłany jej z Krakowa, przeciw przypuszczeniu tej kongregacji, i wynurza przekonanie, że jezuici powinniby udać się dalej na wschód, gdzie wśród kałmuków, burjatów i kirgizów, mogliby zbierać nowe wawrzyny. Pismo pomienione powiada, że sejm powinienby zwrócić uwagę na tę ważną kwestję. (*Krak. Z.*)

* (Dowództwo wojsk w Galicji.) *Lwów, 24 października.* Z wielkim interesem zaprzątają się tu kwestją, kto z dostojników wojskowych zostanie mianowany dowódcą wojsk, konsystujących w Galicji. Zdaniem jednych, stanowisko to powierzonem zostanie feldm.-por. Paumgarttenowi, byłemu namiestnikowi, podczas gdy inni utrzymują, że godność ta oddaną będzie księciu Aleksandrowi Heskiemu. (*Die Debatte.*)

* (Złożenie mandatu.) *Praga, 25 października.* Deputowany prof. Hasner złożył swój mandat, (*Wien. Z.*)

* (Kolej żelazna.) *Trutnów (Trautenau), 26 października.* Na zgromadzeniu przemysłowców gór olbrzymich, postanowiono przyprowadzić do skutku połączenie odnogi kolei żelaznej szwadowiecko-trutnowskiej przez Arnau i Hohenelbe z koleją reichenbergską. Deputacja doręczy cesarzowi petycję o udzielenie, ze strony rządu subwencji półtora miljona złr., gdyż pomieniona budowa kolei jest konieczną. (*Wien. Abp.*)

Azja.

* (Śmierć tajkuna). *Szangai, 14 września.* Z Japonji donoszą o śmierci tajkuna. (*Cor. Hav. Bull.*).

Francja.

* (Zaprzeczenie). *Paryż, 26 października.* Oprócz pogłosek o zmianie gabinetu, którym już zaprzeczono, dzienniki zagraniczne podały różne wiadomości dotyczące otwarcia pożyczki miljarda franków. Wiadomości te są zupełnie zmyślone i nie powinny zasługiwać na żadną wiarę. (*La Patr.*).

* (P. Benedetti) powróci wkrótce do Berlina dla objęcia posady ambasadora. (*La Fr.*).

Danja.

* (Kwestja skandynawska). *Nord* pisze: „Ten z naszych korespondentów paryzkich, który donosił nam niedawno o zamiarach, które dwór szwedzki ma przeciw niepodległości Danji i dla których stara się o społudział ze strony Prus, pisze nam obecnie o istnieniu innego także, wręcz przeciwnego planu: stronnictwo konserwatywne duńskie, zdaje się być skłonnem do zneutralizowania usiłowań dyplomacji króla szwedzkiego, w ten sposób, iż usiłuje ze swej strony uzyskać pomoc Prus dla utrzymania niepodległości Danji, a to tak, iż Danja zaproponuje Prusom znaczne korzyści militarne i morskie, a nawet, w razie potrzeby, wejście monarchji duńskiej do związku północno-niemieckiego. Ajent poufny miał być posłany do Prus dla zakomunikowania tych propozycji hr. Bismarckowi. Korespondent nasz nadmienia wprawdzie, że rząd duński pozostaje dotąd obcym tym propozycjom, przedsięwziętym przez stronnictwo konserwatywne na własną rękę; lecz większość jaką to stronnictwo uzyskało w obu izbach na skutek ostatnich wyborów, każe przewidywać, że polityka jego stanie się niezadługo polityką rządu duńskiego".

Hiszpanja.

* (Położenie kraju.) Przesilenie w Hiszpanji jest coraz bliższe, pomimo iż rząd królowej Izabeli stara się z wielką energją o przytłumienie żywiołów niespokojnych. Donoszono niedawno o dekrecie, znoszącym prawo o organizacji i atrybucjach rad municypalnych, oraz o zarządzie i administracji prowincji; jednocześnie rozwiązane zostały w Hiszpanji wszystkie rady municypalne i deputacje prowincjonalne. Sam rząd motywuje swe rozporządzenia wpływem rewolucyjnym, jakim zgromadzenia te odznaczały się, i wynurza nadzieję, że przy pomocy przedsiębranych obecnie środków, wpłynie skutecznie na uspokojenie umysłów. Zdaje się atoli, że gabinet madrycki nie poprzestanie na tych rozporządzeniach, w pismach bowiem paryzkich i londyńskich znajdujemy znowu wskazówkę, że gabinet Narvaeza zamierza uciec się do większej jeszcze represji i dokonać formalny zamach stanu. Zachodzi atoli pytanie, czy potęga, jaką rozrządza rząd hiszpański, pozostaje w stosunku do nacisku, jawi zamierza wywierać, i czy środki przezeń przedsiębrane zdołają zmienić charakter narodowy, zbyt skłonny do rewolucji. (*Nordd A. Z.*)

Meksyk.

* (Wojska francuzkie.—Mowa cesarza.) Podług depesz z Vera-Cruz z 30-go września, municypalność tameczna, na skutek rozkazu otrzymanego z Meksyku, spisywała łącznie z władzą wojskową, domy prywatne i gmachy publiczne pomienionego miasta, zdolne do rozmieszczenia w nich 20,000 wojska. Panowało tam przekonanie, że kwatery te były przyspasabiane dla oddziału francuzkiego, który miał przybyć wkrótce do Vera-Cruz i odpłynąć z tamtąd w całości w końcu grudnia lub na początku stycznia 1867. Wybrano tę porę roku dla tego, że pod względem sanitarnym, jest ona najprzyjaźniejszą dla marszu wojsk przez Terras Callientes. Przed swem odpłynięciem, wojska francuzkie oddadzą twierdzę w ręce armji meksykańskiej, która stanęła już załogą w wielu ważniejszych miastach.—Porozlepiano w głównych miejscowościach stanu Vera-Cruz, mowę w której cesarz Maksymiljan oświadczył, że pozostanie w Meksyku dla dokonania rozpoczętego dzieła. Mowa ta ogłoszoną została w dzienniku urzędowym meksykańskim. (*La Patr.*)

Niemcy.

* (Król saski). Rozpuszczono pogłoskę o bliskiej abdykacji króla saskiego. Prawda, że król Jan dowiedziawszy o wszystkich warunkach pokoju narzuconych mu przez Prusy, wyraził przed następcą tronu życzenie złożenia korony. Ale książę odmówił objęcia steru władzy, a tymczasem król otrzymał równocześnie własnoręczny list od króla Wilhelma wzywający go do pozostania na tronie. (*La Fr.*).

* (Reprezentacja dyplomatyczna Saksonji). Berlińska *Prov. Corr.* podaje niektóre szczegóły o warunkach traktatu prusko-saskiego w przedmiocie tymczasowej reprezentacji dyplomatycznej Saksonji za granicą, zanim kwestja ta zostanie stanowczo rozstrzygnięta dla całego związku północno-niemieckiego. Rząd saski zobowiązał się do powierzenia odtąd ajentom dyplomatycznym pruskim swej reprezentacji przy rządach, przy których nie posiada własnych ajentów, i do udzielenia swym reprezentantom za granicą instrukcji, z których okazuje się, że Saksonja, zgodnie z duchem traktatu zawartego z Prusami, jednoczy się odtąd ściśle z polityką pruską. Wyrównywa to widocznie, pod względem faktycznym, unicestwieniu działalności dyplomatycznej Saksonji zagranicą. (*Nord.*)

Włochy.

* (Jedność Włoch). Przyłączenie Wenecji do Włoch mieć będzie w niedalekiej przyszłości ten rezultat, że ścieśni jeszcze bardziej związek pomiędzy prowincjami południowemi i północnemi, i przyśpieszy uspokojenie w okręgach neapolitańskich, które były do tej chwili widownią reakcji mniej więcej krwawej. Już pewna liczba gmin neapolitańskich wynurzyła swą radość, z powodu uzupełnienia dzieła narodowego. Zbytecznem jest nadmienić, że spodziewany wkrótce wyjazd Franciszka II-go z Rzymu, stanowić będzie pod tym względem nowy żywioł, zdolny przyczynić się do utrwalenia jedności Włoch. (*Nord.*)

* (Deputowani weneccy.) *Florencja, 24 października. Gazeta urzędowa* ogłosiła dekret ustanawiający liczbę pięćdziesięciu deputowanych weneckich. Ta sama gazeta zamieściła liczne depesze, donoszące, że prawie wszędzie głosowano jednozgodnie za przyłączeniem do Włoch. (*Nord.*)

* (Odjazd króla.) *Florencja, 25 października.* Król odjedzie w d. 5 listopada, a 7-go stanie w Wenecji. (*Wien. Z.*)

* (Książe Carignan). *Florencja, 25 października.* Książe Carignan odjechał dziś do Turynu. Dwór księcia opuścił także Florencję udając się do Turynu. Zapewniają, że posłowie mocarstw zagranicznych przy królu włoskim, otrzymali upoważnienie od swoich rządów, towarzyszenia królowi Wiktorowi Emanuelowi przy jego wjeździe do Wenecji (*Cor. Hav. Bull.*)

* (Jenerał Leboeuf) przejechał Turyn, udając się z powrotem po spełnieniu swojej misji, jako komisarz francuzki, do Francji. (*La Fr.*)

Nasze położenie finansowe (*).

VI.

Kapitały obrotowe; kredyt.— Natura rzeczywistych i fikcyjnych wartości.— Niebezpieczne położenie naszego pieniężnego systemu.—Konieczność umorzenia naszych biletów kredytowych.—Sposób umorzenia.— Droga dla kredytu.— Wnioski.

(Dalszy ciąg, patrz N. 231).

Dotąd patrzyliśmy, co się dzieje w czasie wzmocnionych wymagań wypłat, z samemi rewersami i innemi wartościami; spójrzmy teraz, co robi się w podobnym czasie krytycznym, z pojedyńczymi ludźmi i całemi społeczeństwami.

Człowiek, posiadający masę papierowych wartości, w wypadku ich spadnięcia o $^1/_3$, może o jedną trzecią część ograniczyć swe potrzeby i nie przestawać żyć w pomyślności. Ale skoro tylko taka papierowa wartość znajduje się w ręku człowieka, dla którego stanowi jedyne zabezpieczenie najgwałtowniejszych jego potrzeb, z których niema co ograniczyć, które zaledwie odpowiadają podtrzymywaniu jego życia, każde zmniejszenie wartości posiadanego przez niego rewersu, prosto prowadzi do nędzy. Gdzie więcej bogatych ludzi, gdzie społeczeństwo bogatsze, — tam wyjście z przesilenia odbywa się szczególnie pierwszą drogą, to jest przez ograniczenie zbytecznych potrzeb; gdzie społeczeństwo jest ubogie, gdzie masa obiegających wartości, to jest przedmiotów, lub usług, tak jeszcze jest mała, że zaledwie pokrywa najbardziej ograniczone potrzeby ludności, tam za wszystkie przesilenia przychodzi się opłacać głównie drugim sposobem, to jest zubożeniem narodu, dzieci...

Dla tego papierowe znaki, to jest wartości tworzone naprzód na ryzyko, przedstawiając potężne narzędzie produkcji, powinny być zarazem nazwane, nie *najdoskonalszym*, a *niebezpiecznym kształtem pieniędzy*.

Im społeczeństwo uboższe, im mniej wykształcone, im mniej rozwinięty jest w nim *genjusz* produkcji, im w ogóle powolniej pracuje, tem powinno być ostrożniejsze w wypuszczaniu pieniężnych znaków, ponieważ wynikające z nich niebezpieczeństwo wprost proporcjonalne jest do powolności, z jaką tworzą się *prawdziwe, zdatne do użycia wartości*, w zamian wydanych na nie rewersów.

Sądzimy, że z tego, cośmy powiedzieli, czytelnicy mogą już przewidzieć. co powiemy właściwie o naszym systemie pieniężnym.

Położenie jego rzeczywiście jest niekorzystne. *Prawdziwych*, zdatnych do spożycia *wartości*, mamy bardzo mało. Konkurentów zaś do nich bardzo wiele. O rzeczywiste wartości przedewszystkiem ubiegają się 650 miljonów kredytowych rubli i *masa wymagań rozlicznych wierzycieli zagranicznych, z którymi mamy stosunki.* Ilość pierwszych już kilka lat się nie zmienia; ilość drugich bezustannie faluje. Ale doświadczenie dostatecznie ujawnia, że konkurencja ostatnich tak jest silna, że nasze kredytowe ruble, zaledwie za *cztery* ruble otrzymują to, co zagranicznym wymaganiom stanie się za *trzy* ruble. Ta to konkurencja oznaczyła w obecnej chwili cenę dla naszego rubla kredytowego około 75 kop. monety brzęczącej [3]). Ale same ruble kredytowe nie mogą wiedzieć, w każdej danej chwili, *co* właściwie kosztują, gdyż stanowiąc pośrednik zamiany, chcąc niechcąc muszą bezustannie oszukiwać zamieniających się, nie śledzących za ogólnym biegiem zamiany. A ponieważ dla rubli kredytowych otwarty jest dostęp we wszystkie szpary, do wszystkich ciemnych zakątków, a z tych zakątków nie można śledzić za ogólnym biegiem zamiany, to samo przez się rozumie się, iż straty z powodu rubli kredytowych, głównie panują w ciemnych zakątkach. Nie wszyscy to jeszcze zrozumieliśmy, ale samo przez się rzecz to jest niewątpliwa; cokolwiek niżej powrócimy do tego.

Po rublach kredytowych poszukują także rzeczywistych wartości, to jest przedmiotów do spożycia,— masy rozmaitych papierów *procentowych*, mniej lub więcej grubych, mniej lub więcej szybkich w obiegu. Dla nich wszystkich, mniej lub więcej utrudniony jest dostęp w szpary; dla zamiany ich na drobne przedmioty do spożycia, koniecznie naprzód trzeba wymienić te papiery na ruble kredytowe. A ponieważ liczba biletów kredytowych jest ograniczona. a masa procentowych papierów ogromna, na każdy rubel kredytowy jest zawsze kilku amatorów z stojących w ramach biletów procentowych. Chcąc nie chcąc. ruble stojące w papierach procentowych, zbijają sobie wzajemnie cenę i bywają szczęśliwe, kiedy im się uda wymieniać po 85 rubli kredytowych za 100 [4]), co znów ich właścicielom daje możność kupienia za 85 rubli kredytowych— za $63^3/_4$ rubli istotnych wartości.

Takie jest ogólne położenie naszych papierowych znaków. Oczywiście jest ono niemądre dla tego, że zostaje w wielkiej niestósowności z rzeczywistemi wartościami, z przedmiotami zdatnemi do spożycia, czyli inaczej, z ogólną siłą naszej produkcyjności, która *nie zdąża* przysposobić dostateczną ilość tych przedmiotów. I chociaż obecnie przedstawia się nieco lepszem, niż było w czasie wrzenia wojny niemie-

(*) Artykuł ten jest wzięty z *Rus. Inw.*; patrz *Dzien. Warsz.* Nra 209, 210, 211, 212, 213, 215, 217, 219 220, 221, 229 i 230.

[3]) Kiedy piszemy kurs stoi na 300 centym.

[4]) Nie możemy tu dotykać ani papierów loteryjnych, ani akcji.

ckiej, kiedy nas rubel kredytowy spadł do 67 kop., a procentowy do 56 kop., niemniej wszelako, przez to czasowe polepszenie nikt nie powinien być wprowadzony w błąd; wcale nieuwalnia nas od istoty samego niebezpieczeństwa, które nie przestaje *wisieć nad nami w całej sile*, i przy pierwszych wystrzałach nad Renem lub nad Dunajem, może znów runąć na nas stratami. Mężowie giełdowi, mogą bezwątpienia uspokajać się podwyższeniem kursu, ale mężowie stanu powinni patrzyć na sprawę daleko głębiej i pospieszyć się wyprowadzić Rosję z nienormalnego położenia, w jakie została wtrącona przez przewyżkę wartości fikcyjnych nad rzeczywistemi i falowania jedności monety, opartej na tych fikcyjnych wartościach.

Pieniądze papierowe, jako pomoc produkcji, tworzenia,— niczem nie dadzą się zastąpić. Jako czasowy środek do pokrycia nadzwyczajnych wydatków państwa w krytycznej chwili wielkiej wojny — są narzędziem, w wielu wypadkach niezbędnem, — pożytecznem. Lecz jako stały środek zamiany, — są środkiem nierozłącznym z wielkiemi niedogodnościami.

Ztąd jasno pokazuje się, czego trzeba dla poprawienia naszego systemu pieniężnego: 1) powinniśmy dążyć do zupełnego zniesienia obecnego nietrwałego narzędzia zamiany, to jest do zniesienia rubli kredytowych, jako monety państwa; 2) dążyć do zaopatrzenia naszego przemysłu w zamian obecnych rubli, w nowe kredytowe wartości, w najprostszem znaczeniu kredytu (głównie krótkoterminowego); i 3) przyjąć na przyszłość za niezbędne prawidło, aby we wszystkich wypadkach, kiedy państwo będzie zmuszone uciekać się w czasie wojny do wypuszczenia pieniędzy papierowych, — zaraz po zawarciu pokoju, cała suma wypuszczonych papierków była uznawana za dług państwa i bezzwłocznie postanowione było prawo o ciągłem jego umarzaniu.

Prawo dotyczące tego ostatniego środka, a zabezpieczające Rosję na przyszłość, może być choćby zaraz wydane; ale oczywistem jest, że pierwsze dwa środki powinny być rozwijane z ostrożnością i w nierozłącznym z sobą związku, przyczem pole dla nowych znaków kredytowych może być rozszerzane tylko w takim stopniu, w jakim będą się zmniejszały stare narzędzia wymiany, i w jakim będzie się utrwalała jedność monety.

Osobom, które w umorzeniu rubli kredytowych będą przedewszystkiem upatrywały zamach na środek zamiany, przypomnimy, że nieregularność tego środka, najzgubniej odbija się na ludzie prostym, i że głównie dla jego interesów należy pospieszyć z jak najprędszem doprowadzeniem naszych pieniędzy do regularności.

Obrońcy papierków mniemają, że przyjmowanie przez państwo wszystkich opłat od ludu w rublach kredytowych, już stanowi dostateczne dlań zabezpieczenie od wszelkich katastrof. Ale w każdej grze, w każdej walce, wszystkie niekorzyści spadają zawszo na ciemniejszych, uboższych, słabszych. Chłopek u siebie na wsi, nie widzi rezultatów ogólnego obiegu zamiany wartości, nie wie, jakie są tam fikcyjne i zmyślone wartości. Wie tylko, że powinien zapłacić tyle i tyle podatków, tyle i tyle czynszu i (jak mówią sami obrońcy papierków) głównie do tych danych stosuje cenę swej pracy, swych produktów. Podatki pozostały takie same i za pracę żąda takiej samej ceny [5]). Obrońcy papierków przyklaskują takiemu porządkowi rzeczy i pragnęliby, żeby zawsze tak było. Ale ich to właśnie życzenia szkodzą ludności. W miarę tego, jak praca włościanina, puszczana w zamianę wznosi się coraz wyżej i dochodzi do ludzi bacznie przyglądających się ogólnemu obiegowi zamiany, usługa sprzedana tanio, nabiera coraz większą wartość i nabywa nakoniec tę mianowicie, która odpowiada jej w sferze *rzeczywistych* wartości, wymienionych na fikcyjne. Jawnem jest, że tu wzbogaci się ten kto stoi wyżej, straci ten, kto jest na dole. Jednocześnie druga serja usług idzie z góry na dół, a wychodząc ze źródła, gdzie jest wiadoma rzeczywista cena przedmiotów, sprzedawane jest włościaninowi, nie według *jego miary*, a według prawdziwej. Znów stracił słabszy. Po takiej zamianie u włościanina w rękach o tyle mniej pozostanie kapitału, o ile sprzedawał tanio, a kupował drogo. A ponieważ cały kapitał włościanina zaledwie wystarcza na jego roczne utrzymanie, to każda strata w tym kapitale odbija się na włościaninie przez zubożenie.

Gra zbyt nierówna, aby ją dalej prowadzić. Czyż potrzeba dodawać, że wraz z ludem cierpi na niej tyleż samo i państwo. Podobnież jak włościanin, bierze tanio, płaci drogo,— i koniecznie widzi w swym budżecie deficyty. I gdyby jeszcze jego wypłaty mogły być równomierne. Tymczasem wypłacając wszystkim klasom przemysłowym według rzeczywistej wartości przedmiotów, pozbawione jest możności i wypłacania sprawiedliwie za usługi wszystkim tym, co mu służą i zmusza ich do cierpienia braku, co znów odbija się na słabszych.

Jakże wszelako dokonać umorzenie rubli kredytowych? Żeby zasadniczo o tem mówić, należałoby mieć pod ręką wiele danych, dla nas niedostępnych. Dla tego choć wypowiemy nasz pogląd na operację, to wszelako nie z przekonaniem, że nie przyjdzie się nam w czemkolwiek od niego odstąpić. W każdym razie, w wielu rzeczach zgodzimy się ze zdaniem czasopism *Mosk. Wied.* i *Deń.* Istota będzie ta sama, ale postawienie kwestji będzie inne.

Przedewszystkiem wyrzeczemy się budowania naszego planu na kursie, żeby odjąć możność zarzutów o niedokładności planu, przy rozlicznych falowaniach kursu. O ile w ogólnych uwagach stawiamy za *konieczny* cel *zupełne uwolnienie Rosji od niebezpieczeństwa pieniędzy papierowych*, utrwalenie zaś jedności monety stawimy za cel *najbliższy, przechodni*, o tyle i w ogólnem wykonaniu planu, patrzymy na kurs, jako na jedną z najbliższych wskazówek, ale nie taką, której chwiejność skłaniałaby do wstrzymania się z wykonaniem planu. Zarazem wyrzekamy się myśli porównywania naszego rubla z pruskiemi talarami, lub w locie uchwyconymi francuzkimi centymami; nasz system monetarny powinien pozostać nietykalnym; powinniśmy tylko starać się aby *pomódz* mu powrócić do normalnego stanu.

Mamy przed sobą 650 miljonów biletów kredytowych i 85 miljonów zapasu metalicznego. Kurs stojący dość długi czas do wojny, był 320 centymów, czyli 80 kop. za rubla. Przy takich danych, zważywszy na siłę naszej produkcyjności i jej potrzeby w środkach zamiany, uważalibyśmy za najbardziej racjonalne:

Jedną szóstą (około 100 miljonów) obecnej sumy biletów kredytowych, umorzyć przez proste wymazanie ich z naszego rachunku. *Trzy szóste* (350 miljonów), umorzyć przez stopniowe pożyczki i inne środki. Nakoniec pozostałe *dwie szóste* (200 miljonów), przekształcić na prawdziwe bilety bankowe, z oparciem ich na na całym zapasie 85 miljonów. (*d. c. n.*)

[5]) Są zapewne inne przyczyny, wpływające na żądanie włościanina, ale nie o nie chodzi.

PRZEWODNIK WARSZAWSKI.

* Nr. 43 *Przeglądu Tygodniowego*, wyszedł z druku i zawiera: — Przegląd ekonomiczny p. K—t. — Kronika krajowa. — Korespondencja z Radomia p. N. —List p. Borhard.—Bibljografia.—Muzyka i teatr. —Przegląd prasy krajowej.—Projekt reformy terminów rzemieślniczych p. J. Juszczyka majstra krawieckiego (c. d.) — Przegląd teatralny (Freischütz) p. W. Mąż z rezerwy p. T. T. Jeża (c. d.) —Pani Sand p. Zbigniewa. (dok.) — Zastosowanie oleju skalnego do opalania parostatków p. Niewiadomskiego.—Kronika zagraniczna.

* Nr. 28 *Izraelity*, wyszedł z druku i zawiera: — Nasz rytuał II Rys historyczny modłów naszych (d. c.) — Żydzi w Warszawie p. J. K—t (dok.) — Rozbiór kilku kwestji p. P. J. Rosenblata poruszonych p. G. Leona (dok.) — W odcinku: — Chan i żydówka.

Warszawa, dnia 17 (29) Października.

Kalendarz.

We wtorek, 30 października, — śśw. Zenobji pan. i Zenobjusza bisk. — Słońce wsch. o godz. 6 min. 53; zach. o godz. 4 min. 34.

We środę, 31 października, — św. Wolfganga bisk. — Słońce wsch. o godz. 6 min 54; zach. o godz. 4 min. 32.

Stan pogody.

16 (28) października.	o godz. 6 z rana.	o god, 4 po po
Barometr w milimetrach.	758 0	757 0
Termometr Reaum.	— 0 4	+ 0 5
Stan nieba	pochmurny	pochmurny

Największe ciepło + 0 8 R. Największe zimno —3°2 R.
Z rana d. 17 (27) października — 5.°2 R. zimna.

Wysokość wody na Wiśle stóp 1 cali 5.

Widowiska.

WIELKI TEATR. — *Jutro*, Operetka **Dziesięć cór na wydaniu**; balet **Wesele w Ojcowie.** (Zacznie się o godz. 7-ej). — *Wczoraj*, dawano Operę **Wolny Strzelec (Freischütz)**, było osób 1000.— *Onegdaj*, dawano Operę **Wolny Strzelec (Freischütz)**, było osób 750.

TEATR ROZMAITOŚCI. — *Dziś*, **O chlebie i wodzie; Zięć Pana Poirier.** (Zacznie się o godz. 7 ej). — *Wczoraj*, dawano **Ciekawość; Szuka siebie; Apetyt i zaloty**, było osób 600. — *Onegdaj*, dawano **Kobiety z Kamienia**, było osób 450.

CYRK RENTZA, przy rogu ulic Marszałkowskiej i Nowogrodzkiej. — *Dziś, Ostatnio pożegnalne* **Wielkie Przedstawienie.** — Początek o godzinie 7 ¼.— *Wczoraj*, było osób 2297.— *Onegdaj* było osób 912.

ODEON, przy ulicy Krakowskie-Przedmieście i Królewskiej Nr. 411. — *Dziś i codziennie*, przedstawienia Magji i Mechaniki J. Lessera. — Cena miejsc: numerowane miejsce kop. 30 i 2 ½ dla szpitali; drugie miejsce kop. 15.—Początek o godz. 7-ej.— *Wczoraj*, było osób 600.— *Onegdaj*, było osób 125.

* Przyjechali do Warszawy: jenerał-lejtnant *Krasnokutski*, z Częstochowy; jenerał-major *Kołzakow* i rzeczywisty radca stanu *Burmejster*, z Petersburga; szambelan dworu Jego Cesarskiej Mości, hrabia *Uruski*, członek rady stanu królestwa, z zagranicy; kamerjunker dworu Jego Cesarskiej Mości *Spaski* z Petersburga;—wyjechali: jenerał-lejtnant, hrabia *Tołstoj* i fligel-adjutant Jego Cesarskiej Mości, pułkownik *Annenkow*, do Petersburga; jenerał-majowie: baron *Mengden*, do Częstochowy; *Rozwadowski*, do Sosnowic i *Furuhelm*, do Włocławka.

* Wczoraj i onegdaj przyjechało kol. żelazną warsz.-wied. i warsz.-bydg. osób 806, wyjechało osób 733; — koleją żel. petersb.-warsz. przyjechało osób 392, wyjechało osób 234;— koleją żel. warsz.-teresp. przyjechało osób 341, wyjechało 175; — przedonegdaj w ogóle przyjechało osób 754, w tej liczbie z zagranicy 16; wyjechało 895, w tej liczbie za granicę 13.

* *Listy niewłaściwie do skrzynek pocztowych włożone*, w dniu 27 października 1866 roku, a mianowicie pod adresem: Gatien Leroux w Konstantynowie podol.;—w dniu 28 października r. b. Trębicka w Sztelmachowie, Antoni Epsymunt w Grodnie, Michał Minkin w Petersburgu, Daniel Mikulski w Wilnie, Jan Baranowski w Wilnie, Paweł Szumski w Turzysku, Kromer w Prądniku Czerwonym.

* Dnia 14 (26) b. m. chorych w 8-u cywilnych szpitalach: przybyło 59, wyzdrowiało 45, umarło 5, pozostało 1685 (mężczyzn 795, kobiet 890); z nich w szpitalu starozakonnych mężczyzn 165, kobiet 131.

* (Buletyn cholerycznych w Warszawie), dnia 27 i 28 paździer. jest następujący: Pozostało z 26-go chorych: mężczyzn 16, kobiet 49, razem 65; zachorowało m. —, k. 1, r. 1: wyzdrowiało m. 3, k. 7, r. 10; umarło m. —, k. 1, r. 1; pozostało na d. 29-y paździer. m. 14, k. 45, r. 59. —Od początku epidemji (to jest od 9-go (21-go) lipca) zachorowało m. 1094, k. 1043, r. 2137; wyzdrowiało m 707, k. 708, r. 1415; umarło m. 373, k. 290, r. 663.

* (Buletyn cholerycznych w szpitalu wojskowym Ujazdowskim i w wojskach) w Warszawie dnia 27 i 28 b. m. jest następujący: Pozostało z d. 26-go chorych 16, zachorowało 3, wyzdrowiało 5, umarło 2, pozostało na d. 29-y paździer. 12. Od początku pojawienia się epidemji (to jest od 7 (19) lipca) zachorowało 371, wyzdrowiało 274, umarło 85.

* W dniu 27 października 1866 r. urodziło się w Warszawie: *Chrześcjan*: płci męzkiej 1, żeńskiej 2; *Starozakonnych*: żeńskiej 2, razem 5; zaślubieni *Chrześcjanie*: Kruszyński Mieczysław, z Openkowską Ludwiką; Smoleński Paulin obyw., z Tarczyńską Józefą; Piotrowski Konstanty buch., z Dankiewicz Heleną; zmarli *Chrześcjanie*: Zalewski Antoni lat 75; Fejst Józef lat 70 obyw.; Tomczycki Franciszek lat 67 emer; Jackowska Marjanna lat 66; człowiek około lat 60 niew.; Muharewicz Franciszka lat 55 wyrobn.; Wilkoszewska Anna lat 52; hr. Plater Ludwika lat 47 obyw.; Szamitz Jan lat 44 pis. pryw.; Chmielewski Franciszek lat 48 maj. szew.; Wieczorkiewicz Stanisław lat 41 urzędn; Szymańska Marjanna lat 38 służ.; Oromińska Helena lat 33 wyrobn.; Kozakiewicz Teodora lat 23; Suliński Józef lat 4 syn bruk.; Filipowska Marja lat 3 cór. urzędn; Markiewicz Stanisława lat 2 mies. 6 cór. urzędn.; Dzierzbicka Feliksa rok 1 cór. szew.; Gullura Leokadja rok 1 cór. urzędn.; Postrych Feliks rok 1 syn szew.; Bąk Jan mies. 11 syn wyrobn.; Iwański Ludwik mies. 3; Majewska Aniela rok 1 mies. 6; Konopka Feliks 5/12; Chojnacki Michał lat 2; Kwiatkowska Marja rok 1; Szuszkiewicz Florjan dni 8; Kwiatkowski Piotr dni 7; Jaworski Łukasz dni 4; dziecię płci żeńsk. nieź. urodz; dziecię płci żeńsk. nieź. urodz; dziecię płci żeńsk. nieź. urodz.; *Starozakonni*: Najdamost Chaja lat 68; Bruncwejg Moszek lat 51 hand.

KURSA TELEGRAFICZNE.
AJENTURY RUDOLFA OKRĘT.
z Berlina, d. 15 (27) Października 1866 roku.

Z BERLINA.	żądają	płacą
5-ta Pożyczka Rosyjska		63½
Obligacje Skarbowe 4%		63
Listy Zastawne 4%		61
Bilety Banku Rosyjskiego		78
Weksle na Warszawę		77⅝
„ Petersburg 3 tygodn.		85⅜
„ „ 3 miesięczny		83⅞
„ Londyn 3 „		6 21⅜
„ Paryż 2 „		80⅙
„ Hamburg 2 „		150⅝
„ Wiedeń 2 „		77½
Koleje Rosyjskie		77¼
Kolej Terespolska		
dto Warszawsko-Wiedeńska		56⅞
dto Warszawsko-Bydgoska		—
Nowa pożyczka promjowa 1-em		88⅝
„ „ „ 2-em		83½
Żyto na targu		56¼
dto „ dostawę		52½
Z WIEDNIA.		
Weksle na Londyn		128 80
„ Hamburg		96 20
„ Paryż		51 10
Pożyczka Narodowa		66
5% Metaliki		58
Akcje Banku Kredytowego		149 70
Z PARYŻA.		
Renta 3%		69
Renta Włoska		56 30
Akcje Kredytu Ruchomego		628
Z LONDYNU.		
3% Papiery (consols)		89⅜

OBWIESZCZENIA SĄDOWE I ADMINISTRACYJNE.

LICYTACJE I SPRZEDAŻE PUBLICZNE.

(*N. D. 6698*). *Rząd Gubernialny Lubelski.*

Na zasadzie reskryptu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 19 (31) Sierpnia r. b. N. 46523/16879 i z powodu zrzeczenia się przez dzierżawcę dóbr Rozkopaczów po klasztorze PP. Bernardynek Lubelskich pod zarząd Skarbu przeszłych, dalszej dzierżawy dochodu propinacyjnego w tychże dobrach, Rząd Gubernialny podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 31 Października (12 Listopada) r. b. o godzinie 11-ej z rana w sali zwykłych posiedzeń Rządu Gubernialnego edbywać się będzie publiczna głośna in plus licytacja, na wydzierżawienie na lat 2 miesięcy 9½ to jest od dnia 3 (15) Września 1866 do d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 dochodów propinacyjnych wiejskich w dobrach Rozkopaczów Powiecie Lubelskim położonych a to od sumy anszlagowej o ¼ część obniżonej czyli od rs. 521 k. 78½. Licytacja ta odbywać się będzie pod warunkami, obowiązkami i zastrzeżeniami wskazanemi w wzorze do kontraktu nadesłanym przy reskrypcie Komisji Rządowej na wstępie powołanym o których konkurenci w biurze właściwego Naczelnika Powiatu i Rządu Gubernialnego oraz u Asesora Ekonomicznego właściwego Okręgu poinformować się mogą. Każdy więc mający chęć i prawo ubiegania się o dzierżawę powyższej propinacji, winien się zgłosić w terminie i miejscu wyżej oznaczonym ze świadectwem zamożności przez miejscową władzę wydanem a przez właściwego Naczelnika Powiatu za rzetelność poświadczonem, oraz z gotowemi pieniędzmi na vadium, które wyrównywać powinno ¼ części sumy na licytacji postąpionej.

Lublin, dnia 7 (19) Października 1866 r.

Z upoważ. Gubernatora,
Radca Rządu Gubernialnego,
Wędrychowski.

2 za Naczelnika Kancelarji, Zawadzki.

(N D. *6485*) *Rząd Gubernjalny Radomski.*

Z powodu unieważnienia przez Komisję Rządową Przychodów i Skarbu pod dniem 22 Września (4 Października) r. b. Nr. 58,805 licytacji w dniu 1 (13) Września r. b. odbytej; Rząd Gubernjalny podaje do powszechnej wiadomości, że w biurze Rządu Gubernjalnego tutejszego dnia 1 (13) Listopada r. b. o godzinie 12 w południe, odbywać się będzie licytacja przez deklaracje opieczętowane, na dalsze wydzierżawienie dochodów z mostów rządowych na trakcie bitym Warszawsko-Krakowskim, w przestrzeni od miasta Białobrzeg do granicy Królestwa położonych na lat trzy, poczynając od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 r. do dnia 19 (31) Grudnia 1869 r. od dotychczasowych sum, a mianowicie:

1. Z mostów pod Jedlińskiem w Powiecie Radomskiem, od sumy rocznej rs. 760 kop. 98 wyraźnie rubli srebrem siedmset sześćdziesiąt kopiejek dziewięćdziesiąt ośm.

2. Z mostu pod Rejowem w Powiecie Opoczyńskiem od sumy rocznej rs. 380 kop. 40 wyraźnie rubli srebrem trzysta ośmdziesiąt kopiejek czterdzieści.

3. Z trzech mostów w Obrębie Powiatu Kieleckiego będących, to jest na rzece Nidzie pod Brzegami, na rzece Trupieniec pod Zagrodami i na rzece Czarnej pod Tokarnią, razem od sumy rocznej rs. 1,630, wyraźnie rubli srebrem tysiąc sześćset pięćdziesiąt trzy.

4. Z dwóch mostów w Obrębie Powiatu Miechowskiego pod miastem Słomnikami od sumy rocznej rs. 606 wyraźnie rubli srebrem sześćset sześć.

Mający przeto chęć zalicytowania któregokolwiek z powyższych dochodów, zechcą w terminie i miejscu tu wskazanem złożyć deklaracje oddzielnie do każdej z 4-ch wymienionych miejscowości na stemplu ceny kop. 30 napisane podług wzoru niżej domieszczonego, przy dołączeniu kwitów kasowych na złożone vadia, które wynoszą do dzierżawy:

ad 1. rs. 76; ad 2. rs. 38; ad 3. rs. 165; ad 4. rs. 60.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Rządu Gubernjalnego Radomskiego z dnią 1 (13) Października r. b. Nr. 66,633, podaję niniejszą deklarację, iż obowiązuje się wziąść w dzierżawę na lat 1867/9 dochód z mostów rządowych na trakcie Warszawsko-Krakowskim pod N. za sumę roczną rs. (wypisać cyframi i literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym, a które z dokładnością przeczytałem i zrozumiałem.

Zaświadczenie kasy N. na złożone w niej vadium rs. dołączam, które w razie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę (lub proszę odesłać mi pocztą do N. na mój koszt) stałe moje zamieszkanie w N. pisałem w N. dnia miesiąca roku (podpisać wyraźnie imie i nazwisko).

Nadmienia się przytem, że deklaracje skrobane, przekreślane lub poprawiane, oraz nie podług wzoru powyższego napisane, albo po terminie tu wskazanym, to jest dnia 1 (13) Listopada r. b. po godzinie 12 w południe złożone, wreszcie bez dołączenia kwitów kasowych na vadia za nieważne uważane będą i że warunki przejrzane być mogą każdego dnia w godzinach biurowych w wydziale Administracyjnym oddziale komunikacji.

Radom d. 1 (13) Października 1866 r.

Radca Gubernjalny, Krasuski.
za Naczelnika Kancelarji, Piętkowski.

(N. D. *6424*). *Rząd Gubernjalny Radomski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że w d. 24 Października (5 Listopada) r. b. o godzinie 12 w południe w sali posiedzeń Rządu Gubernjalnego tutejszego odbywać się będzie powtórna licytacja na dostawę materjałów pismiennych dla biura Rządu Gubernjalnego tutejszego na rok 1867 z wyłączeniem papieru, prócz jednego gatunku pakowego, który Entreprener dostarczać będzie obowiązany, a to przez deklaracje opieczętowane, przepisane postanowieniem Rady Administracyjnej Królestwa z d. 16 (28) Maja 1833 r. tomie 15 Dziennika Praw zamieszczonem pod następującemi warunkami:

1) Każdy przystępujący do licytacji, złożyć powinien deklarację wedle poniższego wzoru napisaną na ręce Gubernatora Cywilnego lub jego zastępcę zapieczętowaną, na stemplu ceny kop. sr. 30 z dołączeniem do niej świadectwa miejscowej Władzy Policyjnej, że jest znany z dobrego prowadzenia się i posiada odpowiednią zamożność do podjęcia się obecnej entrepryzy, oraz Kwitu Kasy Gubernjalnej, lub innej Skarbowej na złożone vadium w kwocie rs. 200. Vadium utrzymującego się przy licytacji, pozostanie w depozycie na kaucję do ekspiracji kontraku, nieutrzymującemu się przy licytacji zaraz zwrócone będzie.

Deklaracje przyjmowane będą przez Gubernatora Cywilnego lub jego zastępcę do dnia licytacji aż do godziny 12 z rana, o której zaraz rozpieczętowanie onych nastąpi, później złożone przyjęte nie będą, napisane zaś inaczej nie podług wzoru poniższego lub z poprawkami i skrobaniami za nieważne uznane zostaną.

2) Przed licytacją konkurenci mogą obejrzeć próby płótna, papieru pakowego, piór, ołówków, atramentu, nici i szpagatu, podług których Entreprener takowe dostawiać będzie obowiązany.

3) Kto odstąpi najwyższy procent od cen poniżej wyszczególnionych na korzyść Skarbu, ten za utrzymującego się przy licytacji uważany, entrepryzę sobie przyznaną mieć będzie i z nim kontrakt zawarty zostanie. Odstąpienie procentu rozciągać się ma nie do każdego oddzielnie przedmiotu, lecz do wszystkich w entrepryzę wchodzących.

4) Utrzymujący się przy licytacji a później od niej odstępujący, wystawia się na wszelkie skutki powtórnej licytacji, nie tylko do wysokości vadium przy licytacji złożonego, ale do wysokości straty, jakaby dla Rządu z powtórnej licytacji wynikła, a która po potrąceniu vadium z majątku odstępującego ściągniętą by została.

5. Materjały pismienne stanowiące przedmiot entrepryzy i ich ceny są następujące:

Papier pakowy ryza po rs. 3 k. 90.
Piór wyborowych paczka jedna po k. 20.
Laku rosyjskiego funt po rs. 1 k. 20.
Laku fabryki warszawskiej Beima Nr 6 funt rs. 1 k. 5.
Laku fabryki warszawskiej Beima Nr 3 funt k. 60.
Atramentu czarnego z fabryki Maurin, flaszeczka większa k. 15.
Atramentu niebieskiego flaszeczka opieczętowana z fabryki warszawskiej Spiessa lub Krauzego k. 30.
Atramentu czerwonego flaszeczka k. 45.
Jedwabiu kręconego w trzech kolorach za łut k. 45.
Nici szarych motek mający długości łokieć. zawierający pasem 60, a każde pasmo nici 10 po k. 37²/₄.
Nici lnianych bielonych kręconych funt po k. 90.
Szpagatu funt k. 30.
Igieł dużych do papieru za 100 k. 50.
Ołówków czarnych lepszych tuzin k. 75.
Ołówków w jednym końcu niebieskich, w drugim czerwonych, tuzin rs. 1 k. 80.
Ołówków z pomeksem za jedną sztukę po k. 45.
Opłatków kopa k. 22½.
Swiec łojowych funt kop. 17.
Swiec stearynowych funt k. 32.
Gumy-elastyki łut k. 6.
Gumy arabskiej kwarta k. 75.
Farby tuszowej czarnej, laska k. 65.
Tusz chemiczny, paryzki k. 75.
Terpentyny kwarta k. 30.
Szeitwaseru kwarta k. 50.
Oleju preperowanego garniec rs. 1 k. 35.
Nafty preperowanej do lamp garniec rs. 1 k. 65.
Trociczek funt k. 75.
Kadzidła królewskiego funt rs. 1 k. 57½.
Kałamarz drewniany z piaseczniczką k. 52½.
Kałamarz szklany duży k. 30.
Linja z drzewa twardego k. 18.
Nożyczki duże do obcinania papieru k. 67.
Szczotka do zamiatania podłogi rs. 1.
Szczotka do mycia podłogi rs. 1 k. 50.
Szczotka do froterowania rs. 2 k. 50.
Szczotka do ścierania kurzu k. 50.
Szczotka do omiatania pajęczyny rs. 3.
Kwarta tuszu czarnego do pieczętowania rs. 2 k. 40.
Kwarta oliwy do tuszu k. 20.
Płótna szarego mocnego w dobrym gatunku zwyczajnej szerokości łokieć k. 12.
Gwoździ zamkowych kopa k. 33.
Zapałek chemicznych paczka k. 3.
Lichtarz mosiężny pół łokcia wysokości k. 31.
Szczypce żelazne polerowane z tacką blaszaną lakierowaną k. 41.
Koperty z papieru rysunkowego białego arkuszowe, sztuka po k. 10.
Takież koperty in 4-o k. 3.
Za 100 kopert z papieru białego in 8-o w pudełku papierowem k. 75.

6. Wartość powyższych materjałów w ciągu roku dostarczanych wynosi w przybliżeniu mniej więcej rs. 2,000. Mają one być dostarczane w takiej ilości jaka szczegółowem zapotrzebowaniem zażądaną zostanie.

Wszystkie materjały dostawiane będą do Składu Druków i Formularzy, gdzie urzędnicy przez Rząd Gubernjalny wyznaczeni wspólnie z Rendantem Składu ocenią i jeżeli ich dobroć uznają, Rendant je przyjmie i pokwituje.

Materjały uznane przez rewidujących za nieodpowiednie, przyjęte nie będą, a w ich miejsce w wymaganym gatunku w ciągu dni 3-ch bez nowego zapotrzebowania dostarczone być powinny, pod rygorem o jakim w następnym punkcie jest mowa.

7) Obowiązkiem będzie entreprenera tyle dostawić materjałów, ile ich żądać będzie pismienne zapotrzebowanie Radcy Wydziału Skarbowego, a to w ciągu dni 8 od wręczenia mu tegoż zapotrzebowania, gdyby zaś po upływie tego terminu, żądane materjały czy w całem zapotrzebowaniu, czy tylko w pewnej jego części dostarczone nie zostały, takowe na koszt i risico entreprenera zakupione będą.

8) Wypłata za dostawę dopełnianą będzie kwartalnie, w miarę podanych likwidacij, wspartych zapotrzebowaniem wyżej wzmiankowanem i powikowaniem Rendanta z odbioru materjałów po potrąceniu z likwidacji procentu na licytacji odstąpionego.

9) Gdyby od 1-go Stycznia r. b. lub w ciągu trwającej entrepryzy, nastąpił rozdział Gubernji Radomskiej, przedsiębierca obowiązuje się dotrzymać kontraktu dla Rządu Gubernjalnego w Radomiu pozostałego, nie roszcząc żadnej do Skarbu pretensji za zmniejszenie dostawy.

10) Koszta ogłoszenia licytacji, stempli do kontraktu, likwidacji i kwitów entreprener na siebie przyjmuje.

11) Wszelkie spory z kontraktu wyniknąć mogące rozpoznane i załatwione będą przez Władzę administracyjną bez odwoływania się do drogi procesu sądowego lub administracyjnego, którego przedsiębierca wyraźnie zrzeka się, a poddaje się decyzji i egzekucji Władzy Administracyjnej.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Rządu Gubernjalnego Radomskiego z dnia 27 Września (9 Października) r. b. Nr. 62350 przy dołączeniu świadectwa kwalifikacyjnego, warunkami licytacyjnemi wymaganego i kwitu na vadium w sumie rs. 200 w depozycie (tu wymienić) Banku Polskiego lub Kasy Skarbowej N złożonego, podaję niniejszą deklarację, przez którą obowiązuję się podjąć jednorocznej od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 r. do ostatniego Grudnia 1867 r. dostawy materjałów pismiennych, dla biura wspomnionege Rządu Gubernjalego, za odstąpieniem dla Skarbu Królestwa procentu rubli srebrem N. wyraźniej (wypisać literami) na każdych stu rublach, od cen w ogłoszeniu oznaczonych, poddając się zarazem wszelkim zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym.

Stałe moje zamieszkanie w N. pisałem w N. dnia N. miesiąca N. roku 1866 (podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Na kopertach adres: „do Rządu Gubernjalnego Radomskiego.” Deklaracja na licytację entrepryzy o dostawę meterjałów pismiennych odbywać się mającą.

Radom d. 27 Wrześ. (9 Paździer.) 1866 r.

Radca Gubernjalny, Stępiński.
za Naczelnika Kancelarji, Piętkowski.

(N. D. *6352*). *Rząd Gubernjalny Augustowski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że na mocy decyzji Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem z d. 27 Kwietnia (9 Maja) r. b. i stosownie do rozporządzenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 26 Maja (7 Czerwca) 1866 r. Nr 29104/10716, niemniej dodatkowego reskryptu tejże Komisji z d. 19 (31) Sierpnia r. b. Nr 46523/16879 na wydzierżawienie dochodu z propinacji, czyli prawa sprzedawania trunków we wsiach rządowych, odbywać się będzie w czwartym terminie dnia 1 (13) Listopada r. b. o godzinie 12 w południe w biurze Rządu Gubernjalnego od zniżonej o jedną czwartą część dotychczasowej sumy dzierżawnej, głośna in plus licytacja na wydzierżawienie na lat dwa i pół, czyli na czas od d. 3 (15) Września r. b. do d. 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. w następujących miejscowościach:

1) We wsiach należących do dóbr Szczebra w Powiecie Augustowskim położonych, jako to: Szczebra, Nowinki, Gatne, Garczyca, Płaska, Serwy, Strękowizna, Janowskie, Walne, Sajenko, Wojciech Studzieniczna, Dobrylas, zawierających razem osad wiejskich 260 i osady karczemne, od sumy rocznej dzierzawy netto rs. 671 k. 82.

2. We wsiach przy dobrach Lipniki i Nowogród w powiecie Łomżyńskim położonych, jako to: Baba, Baliki, Bindnszki, Brzozowo, Czernia, Dawice, Dębniki, Dobrylas, Gawrychy, Gąski, Gietkie, Jurki, Kurtki, Kraśny-borek, Kucie, Lipniki, Morgowniki, Nitowizna, Piasutno, Plewki, Popiolki, Poredy, Ptaki, Serwatki, Siniki, Szafranki, Fartak, Zdrębisko, Złota-góra, mieszczące w sobie osad wiejskich 714 od sumy rs. 1,093 k. 50.

3) W ośmiu wsiach ekonomji Ludwinów powiatu Kalwaryjskiego, jako to: Amalwiszki, Daukszc, Podawinie, Putryszki, Widgirele, Ponamupie, Pożarele, Warmipiany, mające razem osad wiejskich 321 i osad korczemnych 8, od sumy rs. 536 k. 46.

4. We wsi położonej przy folwarku Sumowo w ekonomji Kuków, powiecie Augustowskim mającej osad wiejskich 11, i osadę karczemną od sumy rs. 17 k. 51½.

5. We wsiach i oddzielnych koloniach 94-ch które mają razem osad wiejskich 1,295 i osad karczemnych 39, w ekonomji Sejwy powiecie Sejneńskim położonych od sumy rs. 2,540 kop. 35.

6. We wsi Udryn i Sumowo, przy dobrach Sosnowy-grunt w powiecie Augustowskim położonych mających osad rolnych 29 i osadę karczemną od sumy rs. 44 k. 22.

Przytem objaśnia się:

Że każdy mający zamiar ubiegać się o którą kolwiek z powyżej wykazanych dzierżaw, znajdywać się winien w terminie i miejscu wyżej wskazanem, zaopatrzony:

a) W świadectwo kwalifikacyjne postanowieniem Księcia Namiestnika Królestwa z d. 24 Stycznia 1818 r. przepisane, a wydać się winne przez właściwego Naczelnika powiatu, według wzoru przez Komisję Rządową Przychodów i Skarbu reskryptem z d. 4 (14) Września 1857 r. Nr 32178/15446 wskazanego, które usprawiedliwiać powinno zamożność konkurenta najmniej dwuletniej dzierżawie wyrównywającą, a które żeby wcześniej mogło być rozpoznane, ubiegający się o dzierżawę, obowiązani są przed licytacją wcześnie złożyć Rządowi Gubernialnemu.

b) W świadectwo kasy Skarbowej, na złożone vadium które wyrównywać winno 1/4 części sumy do licytacji „za praetium przyjętej tudzież w gotowiznę na uzupełnienie tegoż vadium, w stosunku półrocznej postąpionej przezeń ceny dzierżawnej.

c) Żadne zastrzeżenia ze strony ubiegających się do dzierżawy przyjęte nie będą, deklaracje zatem ich winny być bez warunkowe, i każdy przystępujący do licytacji, obowiązany przyjąć ogólne warunki dzierżawne, które przed licytacją odczytane będą,—a utrzymujący się przy licytacji, stanie się obowiązanym względem Rządu od daty podpisania protokółu licytacyjnego, pod utratą złożonego vadium, i pod rygorem ogłoszenia na jego risico nowej licytacji; Skarb zaś Królestwa od daty zatwierdzenia licytacji przez władzę do tego upoważnioną, a chociażby zatwierdzenie tego protokułu lub uchylenie go nastąpiło później jak w miesiąc czasu po odbytej licytacji, dzierżawca nie będzie mógł rościć żadnej ztąd pretensji.

d) Za późne po dniu 3 (15) Września r. b. wprowadzenie w posesję dzierżawca pretensji do skarbu rościć nie może i poprzestanie na dochodzie jaki od daty licytacji osiągnięty będzie.

e) Ponieważ nowa ustawa o akcyzie od trunków pod d. 7 (19) Czerwca r. b. Najwyżej potwierdzona, weszła już w wykonanie, zatem dzierzawca dochodu propinacyjnego pod każdym względem stosować się do takowej będzie obowiązany.

Na ostatek uprzedza się licytantów, ażeby między sobą niedopuszczali się zmowy i udzielania odstępnego dla zmniejszenia korzyści, jakie skarb królestwa zamierzył przez licytację osiągnąć. W razie bowiem dostrzeżenia tego, winni do odpowiedzialności sądowo-karnej pociągnięci będą.

Suwałki d. 26 Września (8 Paździer.) 1866 r.

p. o. Vice-Gubernatora, K. Ceretilew.
Zarządzający Wydziałem, Grabowski.
za Naczelnika Sekcji, Pacholski.

(N. D. 6759). *Rząd Gubernjalny Augustowski.*

Podaje do powszechnej wiadomości, że na

mocy decyzji Komitetu Urządzającego w Królestwie Polskiem z d. 27 Kwietnia (9 Maja) r. b. i stosownie do rozporządzenia Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 26 Maja (7 Czerw.) 1866 r. N. 29104/10716 niemniej dodatkowego rozporządzenia tejże Komisji z d. 19 (31) Sierpnia r. b. Nr 46523/16879 na wydzierżawienie dochodu z propinacji czyli prawa sprzedawania trunków we wsiach rządowych odbywać się będzie w czwartym terminie d. 10 (22) Listopada r. b. o godzinie 12 w południe w biurze Naczelnika Powiatu Łomżyńskiego od zniżonej o jedną czwartą część dotychczasowej sumy dzierżawnej głośna in plus licytacja na wydzierżawienie na lat dwa i pół czyli na czas od dnia 3 (15) Września r. b. do 19 Czerwca (1 Lipca) 1869 r. w następujących miejscowościach:

1) W ekonomji Suraż we wsiach: Daniłowo, Hodyszewo i Joski od rsr. 338 kop. 25.

2) W ekonomji Małypłock we wsiach: Borkowo, Kolimagi, Zabiele i Skrodaruda od ceny rsr. 306 kop. 78$\frac{1}{2}$.

3) W dobrach Żabików od rsr. 24.

Przytem objaśnia się, że każdy mający zamiar ubiegać się o którąkolwiek z powyżej wykazanych dzierżaw, znajdować się winien w terminie i miejscu wyżej wskazanym zaopatrzony:

a) W świadectwo kwalifikacyjne postanowieniem Księcia Namiestnika Królewstwa z d. 24 Stycznia 1818 r. przepisane a wydać się winne przez właściwego Naczelnika Powiatu według wzoru przez Komisję Rządową Przychodów i Skarbu, reskryptem z d. 4 (16) Września 1857 r. Nr 32178/15446 wskazanego, które usprawiedliwić powinno zamożność konkurenta najmniej dwuletniej dzierżawie wyrównywającą, a które żeby wcześniej mogło być rozpoznane, ubiegający się o dzierżawę obowiązani są przed licytacją wcześnie złożyć Naczelnikowi powiatu Łomżyńskiego.

b) W świadectwo Kassy Skarbowej na złożone vadium które wyrównywać winno $\frac{1}{4}$ części sumy do licytacji za praetium przyjętej, tudzież w gotowiznę na uzupełnienie tegoż vadium w stosunku półrocznej postąpionej przezeń ceny dzierżawnej.

c) Żadne zastrzeżenia ze strony ubiegających się o dzierżawę przyjęte nie będą, deklaracje zatem ich winny być bezwarunkowe i każdy przystępujący do licytacji, obowiązany przyjąć ogólne warunki dzierżawne, które przed licytacją odczytane będą, a utrzymujący się przy licytacji, stanie się obowiązanym względem Skarbu od daty podpisania protokułu licytacyjnego pod utratą złożonego vadium i pod rygorem ogłoszenia na jego risico nowej licytacji; Skarb zaś Królestwa od daty zatwierdzenia licytacji przez władzę do tego upoważnioną, a chociażby zatwierdzenie tego protokółu lub uchylenie go nastąpiło później jak w miesiąc czasu po odbytej licytacji, dzierżawca nie będzie mógł rościć żadnej ztąd pretensji.

d) Za późne po d. 3 (15) Września r. b. wprowadzenie w posesję, dzierżawca pretensji do Skarbu rościć nie może i poprzestanie na dochodzie jaki do daty licytacji osiągnięty będzie.

e) Ponieważ nowa ustawa o akcyzie od trunków pod d. 7 (19) Czerwca r. b. Najwyżej potwierdzoną weszła już w wykonanie, zatem dzierżawca dochodu propinacyjnego pod każdym względem stosować się do takowej będzie obowiązany.

Na ostatek uprzedza się licytantów, ażeby między sobą nie dopuszczali się zmowy i udzielania odstępnego dla zmniejszenia korzyści jakie Skarb Królestwa zamierzył przez licytację osiągnąć; w razie bowiem dostrzeżenia tego, winni do odpowiedzialności sądowo-karnej pociągnięci będą.

Suwałki 11 (23) Października 1866 r.

p. o. Gubernatora,

za Naczelnika Kancelarji, Osipowicz.

(N. D. 6760) *Rząd Gubernjalny Augustowski.*

Ponieważ głośna in plus licytacja na sprzedaż drzewa w leśnictwie Augustów w obrębie Promysko, na przestrzeni morgów 315 pr. 80.

W obrębie Komaszówka morgów 4 pr. 240 czyli razem na przestrzeni morgów 320 przesiedlonej na osiedlenie staroobradców w d. 23 Września (4 Października) r. b. nie przyszła do skutku, Rząd Gubernialny przeto w wykonaniu reskryptu Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 11 (23) Lipca r. b. Nr 25636, podaje do publicznej wiadomości, że na sprzedaż tego drzewa na rsr. 3,719 k. 62 ocenionego, odbywać się będzie w Kancelarji i Urzędu Leśnego Augustów w Białobrzegach przed delegowanym Asesorem Nadleśnym nowa licytacja w d. 7 (19) Listopada r. b. poczynając od godziny 10 przed południem. Vadium do kupna tego drzewa wynosi rs. 372. Ostateczny termin wycięcia i uprzątnięcia drzewa lat trzy od daty licytacji, opłata w trzech ratach, pierwszej zaraz przy podpisaniu protokułu licytacji, drugiej w d. 1 (13) Listopada 1867 r., trzeciej w d. 1 (13) Listopada 1868 r. Dalsze warunki szczegółowe każdego czasu mogą być przejrzane w Kancelarji Urzędu Leśnego Augustów i w Sekcji Leśnej Rządu Gubernialnego.

Suwałki 10 (22) Października 1866 r.

p. o. Gubernatora,

za Naczelnika Kancelarji, Osipowicz.

(N. D. *6421*). *Magistrat miasta Warszawy.*

Podaje się do wiadomości powszechnej, że w dniu 24 Października (5 Listopada) r. b. o godzinie 11 z rana odbędzie się w sali posiedzeń Magistratu licytacje in minus przez opieczętowane deklaracje na dostawę w ciągu roku 1867 to jest od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 r. do tegoż dnia i miesiąca 1867/8 r. różnych materjałów do utrzymania w ruchu maszyn parowych, wodociągu Warszawskiego potrzebnych a mianowicie:

1. Węgla kamiennego krajowego, około około 45,000 pudów od kop. sr. 13 wyraźnie kop. sr trzynaście za pud.

2. Oliwy Łoju i Oleju.

a) Oliwy około 3,000 funtów od kop. sr. 26 wyraźnie kopiejek sr. dwadzieścia sześć za funt.

b) Łoju około 600 funtów od kop. sr. 15 wyraźnie kopiejek sr. pietnastu za funt.

c) Oleju preparowanego do lamp około 35 wiader od rsr. 4 kop. 25, wyraźnie rubli sr. czterech kopiejek dwudziestu pięciu za wiadro.

3 Oakuł i sznura pakunkowego.

a) Pakuł około 2,000 funtów od kop. sr. 12 wyraźnie kopiejek sr. dwunastu za funt.

b) Sznuru pakunkowego suchego i smołowanego około 300 funtów od kop. sr. 16$\frac{1}{2}$ wyraźnie kopiejek sr. szesnastu i pół za funt.

4. Materjałów aptecznych.

a) Bleiwasu tartego około 100 funtów od kop. sr. 14 wyraźnie kopiejek sr. czternastu za funt.

b) Wosku około 10 funtów od kop. 75 wyraźnie kopiejek sr. siedemdziesiąt pięć za funt.

c) Calaphonii około 30 funtów od kop. sr. 12 wyraźnie kopiejek sr. dwanaście za funt.

d) Mydła szarego około 100 funtów od kop sr. 10 wyraźnie kopiejek sr. dziesięć zą funt.

e) Waserbleju około 20 funtów od kop. sr. 15 wyraźnie kopiejek sr. pietnastu zafunt.

f) Merkurjuszu około 10 funtów od rs. 1 kop. 5 wyraźnie rubli sr. jeden kopiejek pięć za funt.

g) Terpentyny około 2 wiader od rs. 3 kop. 21 wyraźnie rubli sr. trzy kopiejek dwadzieścia jeden za wiadro.

h) Pokostu około 2 wiader od rs. 3 kop. 90 wyraźnie rubli sr. trzy kopiejek dziewiędziesiąt za wiadro.

i) Minji około 100 funtów od kop. sr. 14 wyraźnie kopiejek sr. czternastu za funt.

Ołowiu, żelaza, stali, papieru szmerglowego i gwoździ.

a) Ołowiu około 500 funtów od kop. sr. 10 wyraźnie kopiejek sr. dziesięciu za funt.

b) Żelaza kutego i walcowanego gatunkowego około 20 pudów od rs. 2 wyraźnie rubli sr. dwóch za pud.

c) Stali około 100 funtów od kop. sr. 37 wyraźnie kopiejek sr. trzydziestu siedmiu za funt.

d) Papieru szmerglowego na płótnie około 200 arkuszy od kop. sr. 8 wyraźnie kopiejek sr. ośmiu za arkus.

e) Bretnagli maszynowych Nr. 3 kop. 50 od kop. sr. 22$\frac{1}{2}$ wyraźnie kopiejek sr. dwudziestu dwóch i pół za kopę.

f) Szpernagli 8 calowych kop 20 od kop. sr. 75 wyraźnie kopiejek sr. siedemdziesiąt pięć za kopę.

Mający przeto zamiar ubiegania się o powyższe dostawy mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobań, poprawek i przekresleń wypiszą jaki odstępują procent od cen do niniejszej licytacji podanych.

Nadto do deklaracji dołączony być winien kwit kasy Głównej ekonomicznej na złożone w tejże vadium a mianowicie:

ad 1. na dostawę węgla rs. 580 i na koszta ogłoszenia rs. 10.

ad 2. na dostawę oliwy, łoju i oleju rsr. 108 i na koszta ogłoszenia rs. 5.

ad 3. na dostawę pakuł i sznura pakunkowego rsr. 30 i na koszta ogłoszenia rs. 5.

ad 4 na dostawę materjałów aptecznych rs. 8 i na koszta ogłoszenia rs 2.

ad 5. na dostawę ołowiu, żelaza, stali i t. p. rs. 18 i na koszta ogłoszenia rs. 5.

Które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Inne warunki dotyczące w mowiebędących licytacji są do przejrzania każdodziennie w wydziale admnistracyjnym wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 24 Wrześ. (6 Paźdz.) 1866 r.

p. o. Prezydenta,

z upow. Sliżewski.

za Naczelnika Kancelarji, Baudouin.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację, iż podejmuję się dostawy w ciągu r. 1867 to jest od d. 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 r. do tegoż dnia i miesiąca 1867/8 r. na użytek wodociągu Warszawskiego (tu wypisać przedmiot jakiego podejmuje się) i postępuję od cen w warunkach licytacyjnych i w ogłoszeniu poszczególnionych procentów N. N. (wypisać wyraźnie literami poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym. Kwit na złożone vadium w ilości N N. i na koszta ogłoszenia rs. N. N. (wypisać ilość jak w ogłoszeniu stosownie do dostawy) składam.

Stałe moje zamieszkanie jest w NN. pisałem dnia mca. 1866 r

(podpisać imię i nazwisko).

(N. D. *6758*). *Magistrat Miasta Warszawy.*

Podaje do powszechnej wiadomości, iż w dniu 4 (16) Listopada r. b. o godzinie 12 w południe w Sali posiedzeń biura Magistratu odbędzie się licytacji in plus przez opieczętowane deklaracje na wydzierżawienie posesji Nr. 2910 przy ulicy Jerozolimskiej położonej Koszarami Czartoryjskiemi zwanej na przeciąg roku jednego od sumy dzierżawnej na rs. 139 kop. 50 wyraźnie na rubli srebrem sto trzydzieści dziowięć kopiejek pięćdziesiąt rocznie, w warunkach zamieszczonej i do niniejszej licytacji ustanowionej.

Mający przeto zamiar ubiegania się o takową dzierżawę mogą złożyć w czasie i miejscu wyżej oznaczonym na ręce p. o. Prezydenta miasta opieczętowane deklaracje, napisane podług wzoru niżej zamieszczonego, a w tych wyraźnie literami bez skrobania poprawek i przekreśleń, wypiszą wysokość zadeklerowanej sumy dzierżawnej rocznie.

Nadto do deklaracji winną być dołączony kwit Kasy ekonomicznej miasta Warszawy na złożone w tejże vadium w ilości rs. 13 i na koszta ogłoszenia rs. 10 które nieutrzymującemu się przy licytacji natychmiast zwrócone będą.

Jnne warunki dotyczące w mowie będącej licytacji są do przejrzenia w wydziale administracyjnym każdodziennie wyjąwszy dni świątecznych.

Warszawa d. 8 (20) Października 1866 r.

p. o. Prezydenta,

Jeneralnego Sztabu, Jenerał-Major

z upoważ. Szliżewski.

Neczelnik Kancelarji, Luceński.

Wzór do deklaracji

W skutek ogłoszenia z dnia podnję niniejszą deklarację, iż podejmuję się dzierżawy posesji Nr. 2910 przy ulicy Jerozolimskiej położonej koszarami Czartoryjskiemi zwanej przez ciąg roku jednego licząc termin od dnia zatwierdzenia protokołu licytacyjnego r. b. do tegoż dnia i miesiąca 1867 r. i deklaruję się za takową dzierzawę płacić rocznie, rs. NN. (wypisać literami), poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym.

Kwit na złożone w Kasie Ekonomicznej miasta Warszawy vadium w ilości rs. 13 i na koszta ogłoszenia rs. 10 przy niniejszem załączam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem dnia mca roku.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

(N. D. *6715*) *Zarząd Komunikacji w Królestwie Polskiem.*

Na odbudowanie spodnich części 3 mostów Nr. 186*c* 139*d* i 221*b* na Trakcie Bzińsko-Zawichostskim w Sekcji Radomskiej, odbytą zostanie licytacja w biurze Zarządu Komunikacji dnia 26 Października (7 Listopada) r. b. o godzinie 12 w południe przez opieczętowane deklaracje w sposobie postanowieniem Rady Administracyjnej Królestwa z dnia 16 (28) Maja 1833 r. wskazanym.

Licytacja rozpocznie się od sumy kosztorysowej, po wyłączeniu rs. 400 na extraordynarja, które do przedsiębierstwa nie należą, na rs. 2,436 kop. 35 wyraźnie rubli srebrem dwe tysiące czterysta trzydzieści sześć kopiejek trzydzieści pięć, obliczonej in minus.

Mający zamiar ubiegać się o to przedsiębierstwo, powinien w miejscu i czasie wyżej wskazanych, złożyć swą deklarację podług wzoru poniżej zamieszczonego napisaną, a w tej deklaracji bez żadnych warunków i zastrzeżeń, wymienić wyraźnie literami, bez skrobania, poprawek i przekreślań, ilość procentów od powyższej sumy, na rzecz Skarbu odstąpionych.

Deklaracja nie podług wzoru napisana lub złożona po godzinie 12 w południe nie będzie przyjętą, i na takową żaden wzgląd mianym nie będzie.

Deklaracja opieczętowana obok adresu „do Zarządu Komunikacji w Królestwie Polskiem" powinna mieć wyraźny napis:

„Delaracja na ódbydowanie spodnich części 3 mostów Nr. 186*c*, 139*d* i 221*b* na trakcie Bzińsko-Zawichostskim w Sekcji Radomskiej do licytacji w dniu 26 Października (7 Listopada) 1866 r. odbyć się mającej."

Do deklaracji należy dołączyć Kwit Banku Polskiego lub Kasy Skarbowej miasta Warszawy na złożone vadium rs. 365 gotowizną lub w listach zastawnych, z właściwemi kuponami w obligach skarbowych, albo też w innych papierach publicznych procentowych z właściwemi kuponami i kwotę rs. 15 gotowizną na koszta ogłoszenia licytacji.

Szczegółowe warunki do licytacji i kosztorys zatwierdzony, są do przejrzenia w Zarządzie Komunikacji każdego dnia prócz niedziel i świąt od godzinie 9-ej rano do 3-ej po południu.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia z dnia podaję niniejszą deklarację iż podejmuję się według zatwierdzonego kosztorysu wykonać roboty około odbudowania spodnich części 3 mostów Nr. 186*c* 139*d*, i 221*b* na trakcie Bzińsko-Zawichostskim w Sekcji Radomskiej i od sumy w kosztorysie na rs. 2,436 kop. 35 obliczonej, odstępuję na rzecz Skarbu procentów NN. (wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom warunkami licytacyjnemi objętym.

Zaświadczenie Kasy NN. na złożone w niej vadium rs. 365 i gotowizną rs. 15 na koszta ogłoszenia licytacji składam, które wrazie nieutrzymania się przy licytacji sam odbiorę lub o przesłanie na mój koszt do NN. upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w NN. pisałem w NN. dnia NN. miesiąca NN. 1866 r.

(podpisać wyraźnie imie i nazwisko)

Warszawa d. 13 (25) Października 1866 r.

Naczelnik Zarządu,

Generał Lejtnant, Szuberski.

Naczelnik Kancelarji, Beneveni.

(N. D. *6422*). *Dyrektor Kancelarji Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu.*

Podaje niniejszem do wiadomości, iż na zasadzie decyzji JW. Hrabiego Namiestnika z d. 23 Września (5 Października) r. b. odbywać się będzie w d. 27 Października (8 Listopada) r. b. o godzinie 12 w południe w pałacu Komisji Rządowej przy ulicy Rymarskiej pod Nr. 741 publiczna licytacja przez opieczętowane deklarację na wydzierżawienie propinacji w dobrach Księstwa Łowickiego i w dobrach do tegoż Księstwa przykupionych na czas do d. 20 Sierpnia (1 Września) 1868 r.

Do licytacji tej przypuszone będą wszystkie bez wyjątku osoby, mające prawo trudnienia się cząstkową sprzedażą trunków.

Praetium liciti ustanowionem jest na sumę 20,000 rs. jako wysokość rocznej dzierżawy.

Każdy więc mający chęć przystąpienia do licytacj winien złożyć w kasie głównej Królestwa w gotowiźnie lub papierach publiuznych podług ostatniego kursu giełdy Warszawskiej vadium wyrównywające $\frac{1}{5}$ części sumy do licytacji oznaczonej to jest rs. 4,000 i na dowód tego kwit kasy do deklaracji dołączyć. Deklaracja podana być winna wcześnie przed zaczęciem licytacji na ręce Dyrektora Kancelarji Komisji Skarbu.

Utrzymujący się przy licytacji obowiązany będzie zaraz po jej odbyciu, skompletować vadium do połowy sumy najwyżej postąpionej; nieutrzymującym się przy licytacji vadium zaraz zwrócenem zostanie.

Z pomiędzy sum deklaracjami zaofiarowanych ta tylko przyjętą będzie, która nieokaże się niższą od sumy ustanowionoj za propinacją, przez JW. Namiestnika Królestwa, a zawartej w zapieczętowanej kopercie, dopiero po przejrzeniu wszystkich deklaracji otworzyć się maiącej.

Utrzymujący się na licytacji, a później odstępujący od niej wystawia się na wszelkie skutki powtórnej licytacji, nie tylko do wysokości vadium do licytacji złożonego ale i do wysokości strat jakieby dla Zarządu Księstwa z powtórnego licytowania wynikły, a które po potrąceniu vadium z majątku odstępjącego ściągnięte być musiały.

Warunki do licytacji przejrzane być mogą codziennie, wyjąwszy dni świątecznych u Dyrektora Kancelaji Komisji Skarbu, od godziny 9-ej z rana do 3-ej po południu.

Wzór do deklaracji

która powinna być napisana na papierze stemplowym ceny kopiejek 75 wyraźnie, czysto, bez przekreśleń i podskrobań, oraz z kwitem na vadium w oddzielnej kopercie zapieczętowana, w osnowie jak następuje:

D e k l a r a c j a.

W skutek ogłoszenia Dyrektora Kancelarji Komisji Rządowej Przychodów i Skarbu z d. 1 (13) Października r. b. Nr. 63.672 niniejszem deklaruję podjąć się dzierżawy propinacji w dobrach Księstwa Łowickiego na czas do d. 20 Sierpnia (1 Września) 1868 r. za sumę roczną rs. (sumę wypisać literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych objętym, które mi są znane i te niniejszem przyjmuję.

Przytem załączam kwit kasy Głównej Królestwa na złożene vadium w kwocie rs. . . . . które wrazie nieutrzymania się sam odbiorę, lub o nadesłanie go na pocztę do NN. na mój koszt upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. wypisać miejsce zamieszkania) pisałem w N. dnia . . .

Podpisać wyraźnie imię i nazwisko.

Na kopercie wypisać „Deklaracja do dzierżawy propinacji w Księstwie Łowickim."

Deklaracje nie napisane podług wzoru lub obejmujące jakiekolwiek zastrzeżenia i warunki, albo nie połączone z kwitem na vadium lub wreszcie podawane po wywołaniu licytacji będą unieważnione.

Warszawa, dnia 1 (13) Października 1866 r.

3 Członek Komisji, A. Rogalewicz.

(N. D. *6762*) *Administracja Księztaw Łowickiego.*

Ponieważ pomimo upływu dwukrotnie oznaczonego i ogłaszanego terminu, sprzedaż trzech placów w obrębie miasta Warszawy pod Czerniakowskiemi rogatkami egzystują-

cych do dominium Księztwa Łowickiego należących, do skutku nie doszła; stósownie przeto do reskryptu JW. Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Skarbu z dnia 7 (19) Października r. b. Nr. 2964 Administracja Księztwa podaje do powszechnej wiadomości, iż w Warszawie w biórze Komisji Rządowej Skarbu odbędzie się po raz trzeci w dniu 24 Listopada (6 Grudnia) r. b. o godzinie 12 w południe głośna in plus licytacja na sprzedaż tychże placów, poczynając od zniżonego pierwotnego ich szacunku o 25% czyli:

co do placu Nr. 1 łokci kw. 27,999 od kwoty rs. 3,748 kop. 38¾.

co do placu Nr. 2 łokci kw. 30,477, od kwoty rs. 4,063 kop. 61¼.

co do placu Nr. 3 łokci kw. 13,634, od kwoty rs. 1,856 kop 36 ¼.

Każdy ubiegający się o kupno któregokolwiek bądź z placów, obowiązanym jest złożyć w głównej kasie Królestwa albo też w Banku Polskim tytułem vadium w gotowiźnie papierami kredytowemi Cesarstwa lub Królestwa wedle ustanowionego ich kursu, sumę wyrównywającą 1/10 części calkowitego szacunku tego z placów, o którego kupno konkuruje.

Opis i taksa, niemniej warunki licytacyjne co do wystawiających się na sprzedaż placów, przejrzanemi być mogą w biurze Przybocznem JW. Dyrektora Głównego Komisji Rządowej Skarbu, każdodziennie od godziny 9 rano do 3 z południa z wyłączeniem świąt i dni galowych dworskich.

Łyszkowice d. 10 (22) Października 1866 r.

p. o. Administratora Księztwa Łowickiego,
Wojciechowski.
Sekretarz, Dzierżanowski.

(N. D. 6770) *Droga Żelazna Warszawsko-Wiedeńska i Warszawsko-Bydgoska.*

Podaje do publicznej wiadomości, że na wydzierżawienie bufetu na stacji Zawiercie, przez czas od dnia 15 Listopada r. b., do ostatniego Czerwca 1867 r., przyjmowane będą w Biurze Dyrekcji na Stacji Głównej Warszawa, od dnia 1 do 10 Listopada r. b., opieczętowane deklaracje z napisem „Deklaracja na dzierżawę bufetu na stacji Zawiercie", do której dołączony być winien Kwit Kasy Głównej Dróg Żelaznych, na złożoną kaucję w kwocie rsr 50.

Szczegółowe warunki dzierżawne, przejrzane być mogą każdodziennie w Biurze Dyrekcji, od godziny 9 z rana, do 3 po południu.

Warszawa d. 13 (25) Październ. 1866 r.

(N. D. 6649). Сосновицкая Таможня симъ дѣлаетъ извѣстнымъ, что 22 Октября (3 Ноября) и слѣдующихъ чиселъ сего мца 1866 г. въ зданіяхъ ея (на Станціи желѣзной дороги Сосновице) продаваеться будуть съ аукціона, разные конфискованные товары по оцѣнкѣ на 6,000 руб. сер., а именно: шерстяные, бумажные, колоніяльные и другіе мелкіе товары, въ томъ числѣ настоящіе коралы вѣсом около 3 пудовъ, по оцѣнкѣ до 3,000 руб.

Г. Сосновице, 10 (22) Октября 1866 г.

* * *

Komora Celna Sosnowice niniejszem obwieszcza, że w d. 22 Październ. (3 Listopad.) i następnych 1866 r. w gmachu jej (na Stacji Drogi Żelaznej Sosnowice), sprzedawane będą przez publiczną licytacją różne konfiskowane towary w ogóle na rs. 6,000 oszacowane, a mianowicie: wełniane, bawełniane, kolonialne i inne krótkie oraz prawdziwe korale około 3 pudów, po cenie do 3,000 rs.

Sosnowice, d. 10 (22) Października 1866 r.

(*N. D. 6543*). *Naczelnik Powiatu Piotrkowskiego.*

Ponieważ ogłoszona w powtórnym terminie na dzień 3 (15) Październi a r. b. licytacja na dostawę żywności do więzienia Piotrkowskiego w ciągu roku 1867 dla braku konkurentów nie przyszła do skutku, przeto zawiadamiam publiczność, że dnia 11 (23) Listopada r. b. o godzinie 10 rano w biurze Powiatu tutejszego odbywać się będzie w trzecim terminie licytacja na tęż entrepryzę ztą z mianą że entrepryza przedmiotowa trwać będzie do dnia 1 (13) Stycznia 1868 r.

Licytacja przez opieczętowane deklaracje in minus zacznie się od ceny przez władzę ustanowionej t. j. od kop. 7. siedm za dzienną porcję żywności jednego aresztanta.

Przystępujący do licytacji złożą przynowych deklaracjach dowód kasy Powiatowej lub innej Rządowej na deponowane w niej vadium rsr. 500, oraz dowód że są pełnoletni.

Bliższa wiadomość o warunkach tej entreprzy oraz nowo zatwierdzonej taryfie, powziętą być może w biurze Naczelnika Powiatu w mieście Piotrkowie, w godzinach biurowych.

Deklaracja napisaną być winna czytelnie czysto i bez żadnych poprawek lub skrobań na papierze stemplowym ceny kop. 15 opieczętowana lakiem z adresem do Naczelnika Powiatu Piotrkowskiego wedle wzoru poniżej zamie mieszczonego.

Deklaracje do licytacji złożone chociażby najkorzystniejsze przyjęte nie będą.

Wzór do deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Powiatu Piotrkowskiego z d. 4 (16) Października r. b. Nr. 20399 podaję niniejszą deklaracją, iż obowiązuję się dostawy żywności dla więzienia Piotrkowskiego przez czas od dnia 20 Grudnia (1 Stycznia) 1866/7 do dnia 1 (13) Stycznia 1868 r. za wynadgrodzeniem po kopiejek (tu wypisać cyfrą i literami) za dzienną porcję żywności jednego aresztanta, a to wścisłym zastosowaniu się do warunków licytacyjnych i nowo w r. b. zatwierdzonej taryfy, któremi są dostatecznie znane, kwit kasy N. na złożone vadium rs. 500 dołączam, które wrazie nie utrzymania się sam odbiorę, lub zwrót onego pocztą do N. na mój koszt upraszam.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. pisałem w N. dnia N.

(podpisać wyraźnie imię i nazwisko).

Piotrków d. 4 (16) Października 1866 r.

(N. D. 6755) *Rada Opiekuńcza Domu Przytułku i Pracy.*

Podaje do wiadomości osób pragnących podjąć się dostawy żywności na potrzebę Domu Przytułku i Pracy, w ciągu roku przyszłego, że na przedsiębierstwo to, w dniu 26 Października (7 Listopada) o godzinie 5 po południu, w Kancelarji tegoż instytutu za rogatką Wolską, odbędzie się minus licytacja przez deklaracje opieczętowane, na stemplu kop. 30 spisane, od ceny po kop. 10 za żywność dla jednej osoby dziennie, za pretjum do licytacji ustanowionej.

Wadjum do licytacji, wymagane jest w sumie rsr. 300, warunki zaś, tak co do sposobu żywienia, jako i innych szczegułów, przejrzane być mogą każdego dnia na miejscu.

Warszawa d. 14 (26) Październ. 1866 r.

Prezydujący Hempel.

(N. D. 6761) *Rada Opiekuńcza Zakładów Dobroczynnych Powiatu Bialskiego.*

Podaje do publicznej wiadomości, że w dniu 10 (22) Listopada r. b. w biurze Rady Opiekuńczej Zakładów Dobroczynnych Powiatu Bialskiego, odbywać się będzie głośna in minus licytacja, na dostawę produktów żywności, jak niemniej przedmiotów służących do prania i oświetlenia, na rok 1867, dla Szpitala Św. Karola w Biały.

O warunkach dotyczących dostawy, można powziąść wiadomość w Kancelarji tejże Rady w godzinach biurowych.

Biała dnia 8 (20) Października 1866 r.

Prezydujący w Radzie Buckowiecki.

(*N. D. 6720*). *Naczelnik Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego.*

Dnia 24 Października (5 Listopada) 1866 r. o godzinie 3 po południu, odbywać się będą w biurze Zarządu Górniczego w Suchedniowie w powtórnym terminie licytacjacja in minus, od cen na precium ustanowionych przez deklaracje opieczętowane na papierze stemplowym ceny kop. 30 Naczelnikowi Okręgu podawać się mające, mianowicie: na dowóz drzewa w roku 1867.

1. Z leśnictwa Iłża do kopalni Elzbieta, Henryk, Herkules, w wartości rub. sreb. 471 kop. 14.

2. Z leśnictwa Bodzentyn do kopalni Jadwiga, Anna, Paweł, poszukiwań Swidrowych i Kancelarji kopalń w Parszowie w wartości rs. 358 kop. 47¼.

3. Z leśnictwa Łagów do kopalni glinki Łagów, w wartości rs. 27 k. 83⅔.

4. Z leśnictwa Samsonów do kopalń Zygmunt, Jan, Piotr, poszukiwań swidrowych, kancelarji kopalń w Bobrzy w wartości rs. 258 kop. 21.

5. Z leśnictwa Przedbórz do kopalni Jan w wartości rs. 187 k. 20.

Składający deklaracje powinni pisać takowe podług wzoru niżej zamieszczonego i do tychże dołączyć kwity Kasy Rządowej na złożone vadium i koszta ogłoszeń mianowicie:

Do 1-ej licytacji vadium rs. 47, koszta rs. 3 kop. 30.

Do 2-ej licytacji vadium rs. 36, koszta rs. 2 kop. 50.

Do 3 ej licytacji vadium rs. 3, koszta kopiejek 20.

Do 4 ej licytacji vadium rs. 26, koszta rs. 1 kop. 80.

Do 5-ej licytacji vadium rs. 19, koszta rs. 1 krp. 20.

Włościanie o powyższe dowozy ubiegać się chcący, mogą do deklaracji dołączyć w miejsce vadium, świadectwo przyjęcia solidarnej odpowiedzialności przez Wójtów gmin wydane.

Warunki licytacyjne i ceny na precjum ustanowione, mogą być przeglądane w godzinach biurowych w Wydziale Górnictwa w Warszawie i w biurze Okręgu w Suchedniowie.

Wzór deklaracji.

W skutek ogłoszenia Naczelnika Zakładów Górniczych Okręgu Wschodniego z d. 11 (23) Października 1866 r. Nr. 7174, podaję niniejszą deklaracją, że podejmuję się dowozu drzewa w r. 1867 z leśnictwa (N.) do kopalni (N.) z odstąpieniem od cen podanych na precjum do licytacji procentu (wypisać procent liczbą i literami) poddając się wszelkim obowiązkom i zastrzeżeniom w warunkach licytacyjnych zamieszczonym, przemnie odczytanym i zrozumianym.

Kwity kasowe na złożone vadium (a włościanie świadectwo przyjęcia solidarnej odpowiedzialności) i na koszta ogłoszeń dołączam, które w razie nieutrzymania się na licytacji sam odbiorę.

Stałe moje zamieszkanie jest w N. najbliżej stacji pocztowej N.

Pisałem w N. dnia N. miesiąca N. roku 1866.

(podpisać imie i nazwisko.)

Deklaracje mają być podawane oddzielnie, do każdej licytacji i na adresie obejmować wiadomość, do której mianowicie podaną została.

Suchedniów 11 (23) Października 1866 r.

(2) Hube.

(N. D. 6745).

Podpisany Patron jako obrońca Adama i Konstantego Hreczynów zawiadamia i ogłasza, iż na podstawie wyroków: Trybunału Cywilnego Warszawskiego w dniu 8 (20) Października 1864 i 11 (23) Stycznia 1866 r. oraz Sądu Apelacyjnego w dniu 17 (29) Maja 1866 r. wszystkich z powództwa Adama i Konstantego Hreczynów przeciwko Marcjannie Teresie z Sierputowskich Hreczyna wdowie Franciszce z Hreczynów Nowickiej, tudzież Leopoldowi Atelemu i Aleksandrowi Napoleonowi po dwa imiona mającym Hreczynom, w Pradze przy Warszawie zamieszkałym, przez Grzybowskiego Patrona bronionym zapadłych wystawia się na publiczną sprzedaż w drodze działów:

NIERUCHOMOŚĆ Nr. 216*a*,

w Pradze przy Warszawie na gruncie emfiteutycznym położona, prawem niepodzielnej własności do ss-ów Jana Ignacego Hreczyna należąca składająca się:

a. z domu frontowego częścią murowanego częścią z drzewa postawionego, pokrytego gontami z jedną piwnicą niesklepioną murowaną i przystawką od tytułu z drzewa pod gontami; *b.* wozowni z drzewa pobudowanych z lewej strony w podwórzu gontami pokrytych; *c.* oficyny z drzewa pobudowanej gontami krytej, wraz z wozowniami i stajniami w tyle podwórza pobudowanemi, rownolegle od domu frontowego; *d.* kloaki z drzewa pod gontami; *e.* studni cembrowanej balami wraz z żurawiem i kubłem do wyciągania wody, w środku podwórza wykonanej; *f.* bruku w podwórzu na przestrzeni łokci kwadratowych 86; *g.* gruntu pod całą nieruchomością łokci kwadratowych 4480½, z którego opłaca się corocznie czynszu do Magistratu miasta Warszawy kop. 75.

Obszerniejsze opisanie znajduje się w taksie przez biegłych sporządzonej.

Po odbyciu w dniu 19 Września (1 Października) 1866 r pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia wyznaczony został na dzień 1 (13) Listopada 1866 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu posiedzeń Trybunału Cywilnego Warszawskiego przed W-ym Sadkowskim Asesorem delegowanym.

Zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych przejrzeć można w kancelarji Pisarza Trybunału wydz. III i u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 7,828 kop. 52½ jako szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 20 Wrześ. (2 Paźdz.) 1866 r.

Juljan Czajkowski, Patron.

(N. D. 6744).

Podpisany Patron, jako Obrońca Adama i Konstantego Hreczynów, zawiadamia i ogłasza, iż na podstawie wyroków Trybunału Cywilnego Warszawskiego, w dniu 8 (20) Października 1864 r. 11 (23) Stycznia 1866 r. oraz Sądu Apelacyjnego, w dniu 17 (29) Maja 1866 r. wszystkich z powództwa Adama i Konstantego Hreczynów, przeciwko Marcjannie Teresie z Sierputowskich Hreczyna wdowie, Franciszce z Hreczynów Nowickiej, tudzież Leopoldowi-Atelemu i Aleksandrowi-Napoleonowi po dwa imiona mającym Hreczynom, w Pradze przy Warszawie zamieszkałym, przez Grzybowskiego Patrona bronionym, zapadłych, wystawia się na publiczną sprzedaż w drodze działów

NIERUCHOMOŚĆ Nr. 166,

w Pradze przy Warszawie, na gruncie czynszowym położona, prawem niepodzielnej własności do S-ów Jana Ignacego Hreczyna należąca, składająca się: a. z domu masiw murowanego od ulicy Targowej, o parterze i piętrze, dachówką karpiówką krytego, b. komórki z galarowizny pokrytej gontami. c. stodoły z drzewa pobudowanej, gontami krytej. d. stajni, wozowni i szopy, z drzewa pod gontami. e. parkanów i ogrodzeń. f. sztachet z łat rozmaitych. g. studni wraz z pompą, wycembrowanej balami. h. bruku w podwórzu. i. drzew owocowych i krzewów w ogrodzie. k. gruntu pod całą nieruchomością łokci kwadratowych 4086½, z którego opłaca się corocznie czynszu do Magisrratu miasta Warszawy rsr. 1 kop. 20.

Po odbyciu w dniu 19 Września (1 Października) 1866 r. pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych nieruchomości Nr. 166, w Pradze przy Warszawie położonej, termin do drugiej publikacji, a zarazem przygotowawczego przysądzenia, wyznaczony został na dzień 1 (13) Listopada 1866 r. godzinę 10 z rana, który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, przy ulicy Długiej pod Nr. 549, przed W-ym Sadkowskim Asesorem delegowanym.

Zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych, przejrzeć można w Kancelarji Pisarza Trybunału Wydziału III i u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego.

Licytacja zacznie się od sumy rsr 6553 kop. 77½, jako szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 20 Wrześ (2 Paźdz.) 1866 r.

Juljan Czajkowski, Patron.

(N. D. 6746).

Podpisany Patron jako obrońca Adama i Konstantego Hreczynów, zawiadamia i ogłasza iż na podstawie wyroków Trybunału Cywilnego Warszawskiego w dniu 8 (20) Października 1864 i 11 (23) Stycznia 1866 r. oraz Sądu Apelacyjnego w dniu 17 (29) Maja 1866 r. wszystkich z powództwa Adama i Konstantego Hreczynów przeciwko Marcjannie Teresie z Sierputowskich Hreczyna wdowie Franciszce z Hreczynów Nowickiej, tudzież Leopoldowi Atelemu i Aleksandrowi Napoleonowi po dwa imiona mającym Hreczynom, w Pradze przy Warszawie zamieszkałym, przez Grzybowskiego Patrona bronionym, zapadłym wystawia się na publiczną sprzedaż w drodze działów:

G R U N T

w Pradze przy Warszawie za Rogatkami Moskiewskiemi sytuowanej do ss-ów Jana Ignacego Hreczyny należący, graniczący na wschód z gruntem Radziewicza Nr. 224 oznaczonym, na wschód z gruntem Nr. 238 własnością Jaworskiego będącym, na południe z gruntami Brühla, na północ z gruntem Skibińskiego Nr. 230 oznaczonym, obejmujący ogólnej powierzchni mórg 22. prętów kwadratowych 150 miary nowopolskiej.

Z gruntu tego opłaca się corocznie czynszu do Magistratu miasta Warszawy rsr 3 kop. 60.

Po odbyciu w dniu 19 Września (1 Października) 1866 r pierwszej publikacji zbioru objaśnień i warunków licytacyjnych, termin do drugiej publikacji a zarazem przygotowawczego przysądzenia wyznaczony został na dzień 1 (13) Listopada 1866 r. godzinę 10 z rana który się odbędzie w miejscu zwykłych posiedzeń Trybunału Cywilnego w Warszawie, przed W. Sadkowskim Asesorem delegowanym.

Zbiór objaśnień i warunków licytacyjnych przejrzeć można w Kancelarji Pisarza Trybunału wydziału III i u podpisanego Patrona sprzedaż popierającego.

Licytacja zacznie się od sumy rs. 1,085 kop. 50 jako szacunku taksą biegłych wynalezionego.

Warszawa d. 20 Wrześ. (2 Paźdz.) 1866 r.

Juljan Czajkowski, Patron.

(N. D. 6768) Podpisany Komornik, wiadomo czyni, iż w dniu 19 (31) Października r. b. o godzinie 12 w południe na placu za Żelazną-bramą zwanym, w Warszawie, prawnie zajęta kasa ogniotrwała, przez publiczną licytacją sprzedaną zostanie.

Warszawa d. 14 (26) Październ. 1866 r.

Dominik Pawłowski Komornik.

DONIESIENIA PRYWATNE.

W Drukarni Rządowej przy Komisji Rządowej Oświecenia Publicznego. Za pozwoleniem Cenzury